

STAROVIČSKÝ

Z P R A V O D A J

ŘÍJEN 2020
ČÍSLO 84

Úvodník

Vážení spoluobčané,
každoročně spolu s vydáním podzimního čísla zpravodaje bývá již naplno patrná síla tohoto ročního období – vyšší denní teploty jsou dávno pryč a jsme tak rádi za každý slunečný den, který projasní charakter podzimního počasí. Dokáže tak na chvíli potlačit určitou chmurnost, kterou s sebou

toto období při přechodu z teplých letních měsíců do zimního období přináší. V této souvislosti se nedokážu ubránit přirovnání charakteru počasí k postřehům, které v posledním období registruji. Týká se některých názorů na způsob vedení obce i na činnost a práci zastupitelstva obce, které jsou veřejně prezentovány, bohužel bez předchozího prověření se skutečností. Jedná se o názory typu „poslední dobou se na obci všechno dělá špatně“, že zastupitelé dělají vše jen pro své dobro formou „malá domů“ a že jen odsouhlasí to, co jim řekne starosta. Takto obecně vyslovené názory typu „všichni to říkají“ nebo „všechno je špatně“ je zbytečně vyvracet, vždy je zapotřebí řešit pouze jasně definovatelné dotazy. Na otázku co konkrétně dělá vedení obce špatně, je při osobní konfrontaci možné téměř každý případ uspokojivě vysvětlit, protože většinou nejsou tazatelé dostatečně informováni a seznámeni s danou tematikou. Také na další úsudek, že zastupitelé dělají vše jen pro své vlastní dobro, se obecně velmi těžce reaguje. V této souvislosti si nevzpomínám, že by zastupitelé odsouhlasili někdy usnesení zvýhodňující jednoho z nich nebo se vymykající běžným zvyklostem. Uvedený úsudek může být připomínán s přímým zadáváním stavebních prací zastupiteli p. Davidu Poláčkovi. Tuto skutečnost mohu potvrdit – mimo výběrová řízení jsou zadávány menší stavební práce firmám David Poláček – provádění staveb Starovičky a RUFA Velké Němčice samozřejmě po prověření předloženého výkazu výměr, protože nám tyto firmy vychází vždy operativně vstříc a jak spolupráce při řešení problémů, tak i kvalita stavebních prací či případné odstranění nedostatků bývají bez problémů. Spolu s výše uvedeným dotazem může souviset i určitá výhoda zaměstnanců obce, kteří mají povoleno pro sebe a ve svém volném čase využívat obecní stroje a zařízení pouze za úhradu nákladů nutných na provoz strojů a nehradí pak samozřejmě náklady na jejich obsluhu, protože mzdu pracovníka již obec nefinancuje. Další názor, že zastupitelé starostovi vše jen odsouhlasí a nemají svůj vlastní úsudek, bych pak zcela vyvrátil – zastupitelstvo obce většinu problematiky předjedná na svých poradách bez přístupu veřejnosti, kdy se může jednotlivým bodům věnovat podrobně a v širších souvislostech, na jednáních zastupitelstva obce se jedná opravdu prakticky pouze o odsouhlasení projednaných bodů. Mohu dále sdělit, že spousta návrhů předložených starostou, která se jevila jako bezproblémová, zastupitelstvo zcela změnilo, navrhlo jiné řešení nebo vůbec neprojednávalo. V této souvislosti si také dovoluji poznámku o tom, že dle mého názoru celé zastupitelstvo obce po dobu, co jej můžu hodnotit – tedy 14 let, pracovalo vždy pouze pro rozvoj obce, který upřednostňovalo před zájmy jednotlivců, což může u některých občanů vyvolat stálý negativní postoj. Vždy však spolu jednotliví členové zastupitelstva spolupracovali, což nebývá tak dlouhou dobu u zastupitelstev spousty obcí v regionu zcela běžné. Svůj názor na to, jak vedení obce i zastupitelé pracují, si však každý musí udělat sám – pokud však bude mít kdokoli z občanů racionální podnět k veřejné činnosti, nebo si bude chtít ověřit informaci ohledně činnosti obce či obecního úřadu, stačí se jen s dotazem zastavit přímo v kanceláři obce, nebo napsat připomínku, třeba i anonymně, pokud nechce adresně prezentovat svůj názor.

Vladimír Drbala
starosta obce

Dotace

V měsíci říjnu bude podána žádost o dotace v rámci Národního programu Životní prostředí pro výsadbu stromů v intravilánu obce v oblasti bývalých zahrádek ulice Nová a v okolí historické mlátičky. V současnosti je ještě zpracovávána projektová dokumentace, takže v době uzávěrky zpravodaje údaje o počtu vysazených stromů nejsou známy. Poskytnutá dotace je 100 % do výše 4000,- Kč za každý vysazený strom. Požadována je komunitní výsadba stromů, tj. výsadba, na které se podílí občané obce. Podrobnosti o zahájení akce budou včas zveřejněny, aby se místní organizace i občané mohli projektu zúčastnit.

Stolní kalendář obce

Obec Starovičky připravuje vydání stolního kalendáře na r. 2021. Kalendář o rozměru 30x17 cm bude týdenní s fotografiemi s obecní tematikou, pro letošní rok zaměřený na stavby, budovy, veřejná prostranství, ulice atd., celkem tedy 54 fotografií, které poskytl p. Zdeněk Trněný. Kalendář bude možno zakoupit v kanceláři obecního úřadu, cena kalendáře bude 129 Kč, počet výtisků 100 ks, termín prodeje bude upřesněn. V případě většího zájmu občanů bude dle sdělení zhotovitele - agentury Graweb s.r.o., možný dotisk kalendáře.

Kontejnery na odpad pro ZŠ

V měsíci srpnu byla vybudována plocha pro kontejnery na tříděný odpad v areálu ZŠ a MŠ Starovičky, zároveň byly zakoupeny nové kontejnery a popelnice na tříděný odpad. Zemní práce a osazení obrubníků provedla firma David Poláček – Provádění staveb Starovičky, zámkovou dlažbu uložili pracovníci obce Starovičky.

Historická mlátička

V měsíci září byla osazena historická mlátička s lisem na slámu a fukar na obilí včetně zastřešení dřevěnými přístřešky na křižovatce místních komunikací pod obecním úřadem. Mlátička včetně lisu byla zakoupena z obce Šarátice – jedná se o typ 24 MT, rok výroby 1944, výrobce Rolnická strojírna a slévárna Dobrý Mladá Boleslav, fukar na obilí darovali manželé Tomkovi, Starovičky 181, rok výroby neznámý, výrobce Továrna na hospodářské stroje a slévárna K. & R. JEŽEK Blansko. Opravu a renovaci provedl p. Zdeněk Dolák spolu se zaměstnanci obce i s pomocí dalších občanů, přístřešky zhotovil a osadil p. Antonín Klecandr, Starovičky.

Rekonstrukce sprchového koutu posilovny

V měsíci září byla provedena výměna starého nevyhovujícího sprchového koutu vč. vodovodních baterií a koupelnového radiátoru v posilovně v budově kulturního domu. Práce provedl Jan Winter, Starovičky.

Kouření na dětských hřištích

Obec Starovičky tímto důrazně upozorňuje na zákaz kouření v prostorách dětských hřišť, především pak na hřišti před školou. Rodiče dětí zde běžně kouří na lavičkách i přes zákaz stanovený provozním řádem a informačními tabulemi. Bohužel v tomto případě nejde jen o porušování nařízení, ale především pak o špatný a ne zrovna výchovný příklad dětem, které se zde schází ve velkém počtu a vnímají pak kouření jako zcela běžnou záležitost, i když jejich rodiče nejsou kuřáci. Buďte prosím ohleduplní v tomto ohledu jak k dětem, tak i ke svým spoluobčanům.

Omezení rychlosti před obcí

Do konce letošního roku bude osazeno nové dopravní značení omezující rychlost v obou směrech na komunikaci II/425 od Hustopečí na 70 km/hod ve vzdálenosti asi 500 m před obcí. Vedení obce se v minulosti několikrát snažilo bezvysledně o toto omezení prosadit při jednáních s Policií ČR a odborem dopravy MěÚ Hustopeče. Nynější souhlasné stanovisko vyplynulo z požadavků dotčených orgánů stavebního řízení k nově zřizovanému sjezdu budovaného areálu společnosti Starovičky Property s.r.o. mezi areály firem Truck Magic Starovičky a Klas-družstvo Starovičky.

Rozhledna

Do konce měsíce září měla být předána do užívání stavba rozhledny U obrázku. Z důvodu nedorešených konstrukčních detailů a změny rozměrů části konstrukčních hranolů byl termín dokončení stanoven na 14.10. Dle dosavadního postupu prací investora – David Poláček – ZÁMEČNICTVÍ, KOVÁŘSTVÍ Žďár nad Sázavou, nebude pravděpodobně ani tento stanovený termín dodržen. V případě nedodržení termínu budou uplatněny sankce dle smlouvy o dílo ve výši 1000 Kč za každý den prodlení.

Vzduchotechnika ZŠ

V měsíci srpnu dokončila firma KlimatizaceSmile s.r.o. Brno dodávku a montáž 5-ti ks decentralních rekuperačních jednotek, které jsou využívány pro větrání tříd ZŠ a MŠ Starovičky. Ve třídách a učebnách bude tedy po celou dobu výuky zajištěn přísuv čerstvého vzduchu a zároveň ušetřena energie nutná na jeho výměnu.

Hřiště na workout a parkour

V měsíci září byly zahájeny zemní práce na workout a parkour hřišti u rybníčku Luža, které je určeno pro starší děti a dospělé. Hřiště je

realizováno v rámci podpory Ministerstva pro místní rozvoj, zhotovitelem je firma Enuma Elis s.r.o. Praha. Termín dokončení 10.11.2020. V souvislosti s touto realizací provedli pracovníci obce úklid přilehlého okolí – vysekání břehů rybníčku, vysekání náletových dřevin okolí rybářského srubu a svodných příkopů, likvidaci nevyhovujícího přístřešku. Na střechu rybářského srubu bude zároveň osazena nová plechová krytina.

Přechod pro chodce pod kostelem

V souvislosti s nedávným dětským úrazem při přebíhání hlavní silnice pod kostelem mimo přechod pro chodce byla diskutována zároveň i otázka bezpečnosti stávajícího přechodu. I když je přechod, který byl v roce 2010 v rámci rekonstrukce komunikace vybudován dle platných norem situován na poměrně nepřehledném místě, je toto místo pro přecházení v lokalitě jako jediné možné a troufám si říct, že i bezpečné – přímo na přechodu pro chodce dosud nedošlo k žádné kolizi vozidla s chodcem a pokud chodec nevkróčí do vozovky neopatrně a řádně se rozhlédne, má řidič automobilu jedoucí i vyšší rychlostí, než je rychlost povolená, dostatek času vozidlo zastavit. Chodec může navíc využít ochranu středového ostrůvku přechodu, pokud zároveň nezastaví vozidlo jedoucí v protisměru. Dle záznamu rychlostí z radarů na okraji obce 68 % vozidel dodržuje předepsanou rychlost, 27 % vozidel má měřenou rychlost do 65 km/hod, 4 % do 75 km/hod a 0,7 % do 85 km/hod. Zcela určitě však můžeme předpokládat, že ve středu obce je procento vozidel, které rychlost nedodržují, podstatně menší než na vjezdu do obce, kde jsou radary umístěny. Pro další zvýšení bezpečnosti chodců se zastupitelstvo obce rozhodlo vybudovat v rámci dotací Státního fondu dopravní infrastruktury světelnou signalizaci přechodu, kdy chodci budou přecházet bezpečně „na zelenou“. Pokud bude dotační titul vypsán a dotace bude přiznána, měla by být tato signalizace v provozu do konce roku 2021.

Kulturní dům

V termínu 14.9. – 9.10.2020 byla v kulturním domě realizována oprava vnitřních prostor sálu a přísálí kulturního domu. V rámci projektu byly nahrazeny původní dřevěné spojovací dveře mezi sá-

lem a přísálím, vstupní dveře do sálu a dveře z vestibulu do pohostinství za nové plastové. Dále byl vyroben a osazen celoplošný věšákový panel v přísálí a ochranné panely stěn proti oděru v prostoru stolů na sále. Celý vnitřní prostor sálu, přísálí, kuchyně a přilehlého zázemí byl nově vymalován. Zároveň byly nahrazeny staré původní stoly za nové, které jsou delší a u sestavených stolů je tak více místa v prostoru nohou. Vyřazené staré stoly budou dále sloužit ještě v pohostinství, na opravené faře a další uskladněné stoly pak budou využívány dle potřeb obce a místních organizací. Práce provedla firma David Poláček – Provádění staveb Starovičky a Truhlářství Antonín Klecandr Starovičky.

čov

V měsíci září byla provedena oprava aeračního systému biologické nádrže místní čistírny odpadních vod, které zahrnovaly postupnou řadu dílčích oprav směřujících k tomu, aby byla obnovena její úplná funkce po kolapsu provzdušňovacího systému trvajícím téměř 2 měsíce. Původním navrhovaným záměrem byla investice větší než 1 mil. Kč, zahrnující kompletní obměnu dmychadel včetně vzduchovacího (aeračního) systému. Po dohodě s firmou Lerison Brno bylo z úsporných důvodů přikročeno k výše zmíněnému postupnému řešení problému – v první fázi byla provedena výměna analogového systému kyslíkové sondy za přesnější a bezúdržbový digitální systém, dále oprava řídicí jednotky včetně vývoje nového programu a poté bylo rozhodnuto o vyčerpání a vyčištění aktivací nádrže o objemu 310 m³ a výměně 48 ks gumových nálevků provzdušňovacích elementů. Po vyčerpání nádrže mohl být také proveden servis míchadla a opravy nerezových potrubních držáků. Pro snížení možnosti poruchovosti aktivací nádrže bylo dále rozhodnuto o zakoupení náhradního čerpadla dosazovací nádrže a zvýšení jejího lemu zamezujícím přetékání pěny do výtoků při mimořádných událostech. Vyčerpání a čištění aktivace provedla firma Sezako Hustopeče, opravu a přeprogramování řídicí jednotky firma Mercon Přerov, opravu aerátorů, pořízení čerpadla a lemu nádrže firma Lerison Brno. Cena za provedené práce včetně plánované dodávky náhradního čerpadla a osazení lemu nádrže byla 300 tis. Kč. Mimo tuto opravu se ještě nyní řeší osazení venkovních odhlučňovacích panelů budovy ČOV v prostoru dmychadel tak, aby tyto svým hlučím neobtěžovaly obyvatele nejbližších nemovitostí. V době uzávěrky zpravodaje je v aktivací nádrži ČOV proces biologického odbourání odpadní vody po jeho restartu již téměř plně funkční, na termín 16. října je ohlášená kontrola České inspekce životního prostředí, snad již tedy bude vše v pořádku. Ještě si dovoluji poznámku na závěr – skutečnost, zda bude systém ČOV celou dobu provozuschopný záleží jen na nás, tedy na chování a ohleduplnosti občanů naší obce. Pokud přímo do kanalizace budeme vypouštět kromě malého množství oplachové vody, také přímé odpady z vinařských provozů nebo domácích a samozřejmě nepovolených palíren alko-

holu (kaly, kvasnice, matoliny, výpalky, případně zbytky vína či al-koholu), budeme nuceni v případě kolapsu ČOV tyto případy řešit nejen vysokými pokutami, pokud se podaří dohledat viníky, ale i příslušnými odbory životního prostředí a celním úřadem, aby nebyla většina občanů ani naše životní prostředí omezováno nefunkčností ČOV kvůli jedincům nerespektujícím tato nařízení.

text/foto: VD

Odpadové hospodářství

svoz odpadu

listopad

středa 4. 11. 2020

středa 18. 11. 2020

prosinec

středa 2. 12. 2020

středa 16. 12. 2020

středa 30.12. 2020

svoz bioodpadu

čtvrtek 5. 11. 2020

pátek 20. 11. 2020

čtvrtek 3. 12. 2020

(HK)

TELEVIZNÍ VYSÍLÁNÍ (DVB-T2) VE STAROVIČKÁCH

Vážení spoluobčané, přechod na nové digitální vysílání dospěl ke svému konci. V listopadu je třeba opět proladit přijímače, protože jinak byste pravděpodobně přišli o některé programy, např. Novu, Novu Cinemu aj. Nova + Cinema sice nyní (10.10.2020) ještě vysílají na 40. kanále, ale všeho do času; brzy „pojedu“ zřejmě jen na kanále č. 33. Co TV Šlágry? (Klávesnice mi vynechává písmenko „Š“ – málem jsem to napsal bez něj. Fakt: Takže tahle hudební televize vysílá už jen jeden program, a to ve čtvrtém multiplexu (kanál 46). Níže vám napíšu kanály, které si můžete naladit volně, tj. nekódované, neplacené, se zvukem a obrazem.

1. multiplex (MUX21 – 26. kanál): programy České televize - Pálava
2. multiplex (MUX22 – 40. kanál): programy Primy ad. - Pálava
3. multiplex (MUX23 – 33. kanál): programy Novy ad. - Pálava
4. multiplex (MUX24 – 46. kanál): programy Šlágry, Noe ad. - (Znojmo/Hodonín)
5. multiplex (RMUX8 – 51. kanál): programy Sport 5, Brno 1 ad. - Pálava

Ze Slovenska chytáme:

1. multiplex (MUX1 – 39. kanál), 2. multiplex (MUX2 – 37. kanál), 3. multiplex (MUX3 – 44. resp. 23. kanál). 4. multiplex (k27 + 32) patří Plustelce, placené službě.

Tímto „druhým dílem“ (DVB-T2) se prozatím loučím. Kdyby se dělo něco mimořádného, určitě napíšu; však už se prý zkouší nějaké vysílání další generace, kde se do jednoho kanálu vejde ještě víc programů s mega ultra tera rozlišením. Těšte se. Na závěr – možná že trochu nepřesně – napíšu, co údajně prohlásil Jan Werich poté, co v Americe navštívil Jiřího Voskovce: „Má tam v té televizi devadesát programů a na každém úplný h..“

Robert Zeman, dipl. um.

Usnesení č. 12/2020

ze zasedání Zastupitelstva obce Starovičky,
konaného dne 27. 8. 2020 v 19:00 hod. v zasedací místnosti OÚ Starovičky

1. ZO **schvaluje** ověřovatele zápisu, program jednání, zápis a usnesení z minulého zasedání.
2. Zastupitelstvo obce Starovičky **schvaluje** Rozpočtové opatření č. 3/2020
3. a) Zastupitelstvo obce Starovičky **schvaluje** Smlouvu o zřízení věcného břemene plynárenského zařízení za účelem jejího provozování a práva vstupovat a vjíždět na budoucí služební pozemky, které tvoří stavba „Reko VTL Brodské-Břeclav - Starovičky, číslo stavby: 56960“ včetně její součástí, příslušenství, opěrných a vytyčovací bodů na pozemcích p.č. 44/1, 49/1, p.č. 97, p.č. 987/139, p.č. 4312, p.č. 4317, p.č. 4318, p.č. 4319, které jsou ve vlastnictví obce Starovičky, ve prospěch provozovatele distribuční soustavy. Věcné břemeno je zřízeno za úplatu ve výši 50 Kč + DPH za každý započatý délkový metr plynárenského zařízení, tj. 7200,- Kč + DPH 1512,- Kč, celkem 8 712,- Kč. ZO **pověřuje** starostu podpisem smlouvy.
b) ZO **schvaluje** Smlouvu č.: HO-014330061119/002 o zřízení věcného břemene. Jedná se o zřízení věcného břemene na pozemku parc. č. 44/1, 3/1 na LV č. 10001 za účelem umístění distribuční soustavy – kabel NN pod názvem „Starovičky, rozšíření NN, Babák“. Věcné břemeno bude zřízeno úplatně, a to za jednorázovou náhradu v celkové výši 1 000,- Kč bez DPH a **pověřuje** starostu podpisem této smlouvy.
4. a) Zastupitelstvo obce Starovičky **schvaluje** přijetí účelové finanční podpory ve výši 163 000,- Kč z rozpočtu Jihomoravského kraje k projektu „Starovičky – obnova vybavení kulturního domu“. Zároveň **schvaluje** Smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje pro výše uvedenou akci a **pověřuje** starostu obce podpisem smlouvy.
b) ZO **revokuje** usnesení ze dne 25.6.2020 č. 11 bod. č. 14 e) a **schvaluje** přijetí dotace z roku 2020 na akci Workout a parkour hřiště ve výši 607 705,- Kč.
5. a) ZO **bere na vědomí** informaci o možném záměru (prodej nebo směna) pozemku p.č. 709.
b) ZO **schvaluje** směnu pozemků p.č. 3978 o výměře 332 m2 za obecní pozemek p.č. 71/2 o výměře 310 bez dalšího fin. vyrovnání a poplatky spojené s vkladem uhradí nový nabyvatel xxxxx.
ZO **schvaluje** směnou smlouvu a **pověřuje** starostu podpisem smlouvy.
6. ZO **schvaluje** Řád veřejného obce Starovičky a **pověřuje** starostu podpisem.
7. ZO **schvaluje** Příkazní smlouvu na akci – Starovičky – SSZ přechodu pro chodce a **pověřuje** starostu podpisem smluv.
8. Zastupitelstvo obce Starovičky **schvaluje** jako nejvýhodnější nabídku ve výběrovém řízení akce „Workout a parkour hřiště, nejlepší cvičiště“ nabídku společnosti Enuma Elis s.r.o., IČ: 01688260 s cenou 870 072,- Kč vč. DPH a potvrzuje uvedenou společnost jako zhotovitele akce. Zároveň **schvaluje** návrh smlouvy o dílo se společností Enuma Elis s.r.o., IČ: 01688260 a **pověřuje** starostu podpisem smlouvy.
9. ZO **schvaluje** Vyhlášku obce Starovičky č. 1/2020, kterou se mění obecně závazná vyhláška obce Starovičky č. 3/2019, o místním poplatku za užívání veřejného prostranství a **pověřuje** starostu podpisem.
10. a) ZO **schvaluje** Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene na stavbu „Starovičky – přechod pro chodce“ v souvislosti s níž bude řešena stavba kabelu světelného signalizačního zařízení na pozemcích 576/1 a 579/1, zapsaných na LV č. 679 ve vlastnictví Jihomoravského kraje, Brno a **pověřuje** starostu podpisem smlouvy.
b) ZO **schvaluje** úpravu kupních smluv v lokalitě Tálky IV, bod č. VII se mění - *Definice trvalého bydlení pro účely této smlouvy nesplňuje např. dlouhodobý či krátkodobý pronájem objektu nebo jeho části větší než 40 % obytné plochy celého objektu.* Dále do kupní smlouvy k pozemku 3995/5 o výměře 1102 m2, cena 551 000,- Kč – xxxxx, Starovičky xxx se doplňuje spoluvlastník xxxxx, bytem xxxxx. ZO **pověřuje** starostu podpisem kupních smluv.
c) ZO **schvaluje** poskytnutí neinvestiční dotace z rozpočtu obce ve výši 20 000,- Kč pro TJ Starovičky, IČO 462 14 933 na údržbu a provoz sportovního areálu (hřiště, kabiny). ZO **schvaluje** veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Starovičky a **pověřuje** starostu podpisem této smlouvy.

Ve Starovičkách 3. 8. 2020

Bc. Tomáš Dolák
místostarosta

Vladimír Drbola
starosta

* Z důvodu ochrany osobních údajů nejsou iniciály fyzických osob uvedeny.

Usnesení č. 13/2020

ze zasedání Zastupitelstva obce Starovičky,
konaného dne 24. 9. 2020 v 19:00 hod. v zasedací místnosti OÚ Starovičky

1. ZO **schvaluje** ověřovatele zápisu, program jednání, zápis a usnesení z minulého zasedání.
2. Zastupitelstvo obce Starovičky **schvaluje** čerpání financí z fondu obnovy majetku na opravu ČOV za účelem opravy aeracího systému ČOV – kyslíková sonda (pořízení digitálního systému), výměna provzdušňovacích gumových nálevků aerátorů, zakoupení čerpadla dosazovací nádrže a kalového čerpadla, osazení venkovních odhlučňovacích panelů budovy ČOV.
3. a) ZO **revokuje** usnesení č. 6a přijaté na 10. zasedání Zastupitelstva obce Starovičky dne 9.4.2020.
b) Zastupitelstvo obce Starovičky podle § 6 odst. 5 písm. a) stavebního zákona **rozhoduje** o pořízení Změny č. 3 územního plánu Starovičky zkráceným postupem a **schvaluje** její následující obsah:
 - zapracování řešení komplexní pozemkové úpravy do územního plánu
 - na návrh xxxxx a xxxxx, změna funkčního využití pozemků parc. č. 957/1 a 957/4, (dále na návrh obce navazujících pozemků parc. č. 957/3 a 957/12) tj. ploch bydlení a zemědělské prvovýrobní plochy trvalých i netrvalých kultur v drobné drůbě na plochy dopravní - pro parkování nákladních vozidel
 - úprava regulativů funkčních ploch rekreace – malovýrobních vinných sklepů spočívající v umožnění výstavby rodinných domů
 - regulativ výšky v ploše občanské vybavenosti – školství bude stanoven dvě nadzemní podlaží + podkrovní

Zastupitelstvo obce Starovičky podle § 6 odst. 6 písm. b) stavebního zákona **schvaluje** žádost obce o pořízení Změny č.

3 ÚP Starovičky podle § 6 odst. 1 písm. c) Městským úřadem Hustopeče, odborem územního plánování.

4. ZO **schvaluje** zrušení OZV 3/2008 o místním poplatku ze vstupného.
5. a) ZO **schvaluje** záměr směny části pozemku p.č. 709 za část pozemku p.č. 708/1 za jednotkovou cenu 400 Kč/m², v celkové ceně 22400,- Kč bez DPH, tj. 27104,- Kč vč. DPH. Přesná výměra bude určena na základě geometrického plánu. Obě strany uhradí náklady spojené s vytvořením geometrického plánu rovným dílem. Směna bude provedena bez následného finančního vyrovnání. Správní poplatky spojené s vkladem vlastnického práva do katastru nemovitostí uhradí vlastník zapsaný na LV 1579. Dále ZO **pověřuje** starostu vyhotovením geometrického plánu a vyvěšením záměru.
b) ZO **schvaluje** záměr prodeje pozemku p.č. 3995/6 o výměře 534 m² za cenu 500,- Kč/m², tj. 267 000,- Kč. Pozemek bude využit jako zahrada, případně pro stavbu příslušenství k RD na parcele 3995/5 v k.ú. Starovičky. Obec Starovičky však nebude k výše uvedenému pozemku budovat novou infrastrukturu (komunikace, příp. vodovodu, kanalizace, plynu). K celkové ceně za pozemek bude připočtena daň z přidané hodnoty. Daň z nabytí nemovitých věcí a veškeré náklady spojené s převodem nemovitosti uhradí kupující.
6. ZO **schvaluje** záměr pronájmu (pachtu) pozemku s vodní plochou pozemek p.č. KN 97 o výměře 2320 m² určenou jako požární nádrž a pro rekreační rybaření a rybářský srub na pozemku p.č. 93 na ploše 30 m². Roční nájemné (pachtovné) se stanovuje bez finančního vyrovnání, pronajímatel požaduje pouze údržbu celého pozemku p.č. KN 97 a části pozemku p.č. KN 93 v okolí srubu – pravidelné sečení břehů vodní nádrže, sběr nečistot z vodní hladiny a běžnou údržbu rybářského srubu. Pronajímatel požaduje možnost rekreačního rybaření pro zájemce o sportovní rybolov z řad veřejnosti s nově vypracovanými a pevně stanovenými pravidly. Doba pronájmu se určuje na dobu určitou do 31.12.2022. ZO **pověřuje** starostu vyvěšením záměru.
7. ZO **schvaluje** Dodatek č. 1 ke stavbě „Starovičky – Vyhlička u obrázku“.
8. a) ZO **schvaluje** Provozní řád vzduchotechnického zařízení pro větrání tříd ZŠ a MŠ Starovičky **pověřuje** starostu podpisem řádu.

b) ZO **souhlasí** se zadáním projektové dokumentace k projektu nadstavba ZŠ z programu Podpory regionální školství MF a přístavby kulturního domu z Programu obnovy a rozvoje venkova z MMR a **pověřuje** starostu podpisem Příkazních smluv.

c) ZO **souhlasí s** podáním žádosti o dotace v rámci Národního programu Životního prostředí na výsadbu stromů v intravilánu obce na parc. č. 587 a 599.

Dále ZO **schvaluje** administraci dotace firmou Atregia s.r.o. Brno.

d) ZO **souhlasí** se změnou stavby před dokončením – stavební úpravy a nástavba vinného sklepa na parc. č. 700, k.ú. Starovičky – přestavba za účelem ubytování.

e) ZO **schvaluje** budoucí směnu pozemků 122/5 za 122/3 podmíněnou umístěním svítidla veřejného osvětlení na pozemku p.č. 122/5 v k.ú. Starovičky.

V případě, že obec Starovičky získá v budoucnu pozemek p.č. 122/3 v k.ú. Starovičky, zavazuje se část tohoto pozemku směnit za část pozemku p.č. 122/5 tak, aby ve vlastnictví obce Starovičky zůstala účelová komunikace ohraničená stávajícím betonovým obrubníkem a ve vlastnictví p. xxxxx pak pozemek – stávající svah se zelení bezprostředně navazující na komunikaci.

f) ZO **souhlasí** se stavebními úpravami vinného sklepa spočívající v odstranění stávající pultové střechy a vybudování nové střechy sedlové se štítovou orientací ke komunikaci II/425.

g) ZO **souhlasí** se stavbou garáže na pozemku p.č. 792 v k.ú. Stavičky dle předloženého zákresu.

h) ZO **schvaluje** Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene s Jihomoravským krajem na stavbu „Starovičky – přechod pro chodce“, v souvislosti s níž bude řešena stavba kabelu světelného signalizačního zařízení na pozemcích p.č. 576/1 a 579, oba v k.ú. Starovičky, zapsaných na LV č. 679 a **pověřuje** starostu podpisem smlouvy.

Ve Starovičkách 2. 10. 2020

Bc. Tomáš Dolák
místostarosta

Vladimír Drbola
starosta

* Z důvodu ochrany osobních údajů nejsou iniciály fyzických osob uvedeny.

Kulturní komise Starovičky Vás a Vaše ratolesti zve
v úterý dne 17. listopadu 2020 na
LAMPIONÁDU—ANEK NOC SVĚTEL
SRAZ JE V 17:00 U ŠKOLY VE STAROVIČKÁCH

PROGRAM:

- lampionový průvod od školy kolem parku, kulturního domu a Tálek na hřiště
- poté menší občerstvení s opečením špekáčků u táborového ohně

Teplý čaj, špekáčky, svařák a grog zajištěny

Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

MATEŘSKÁ ŠKOLA

A je to tady!

1. září, den, na který čekají nejvíce rodiče, prvňáčci a pak ti nejmenší. Pro letošní školní rok se nám do mateřské školy přihlásilo 16 dětí. První den většina zvládla překvapivě dobře, ale samozřejmě, že někteří odloučení od rodičů zvládají hůře. Ale my jsme na to připraveni a vždycky nad nimi časem zvítězíme. Děti si časem zvyknou na řád školky, na nové kamarády a paní učitelky. Tak ať si ten školní rok pěkně užijeme.

Divadelní představení ve školce

Ve středu 9.9.2020 nás navštívilo ve školce **maňáskové divadlo Sluníčko**, které nám zahrálo tři pohádky:

- **Perníková chaloupka**
- **Červené klubičko**
- **O slepičce a kohoutkovi**

Dětem se představení moc líbilo, všichni se zapojovali do hry a nakonec jsme si i zazpívali, za doprovodu kytary, známé dětské písničky. Členové divadelního souboru nám předvedli ručně vyrobené marionety - Kašpárka a Pinocchia, kteří děti zaujali a pobavili. Strávili jsme tak společně moc hezké a příjemné dopoledne. Děkujeme.

Dýňování

Ve středu 23.9. jsme si společně s dětmi a rodiči užili krásné dopoledne, kde si všichni vytvořili podzimní dekorace z dýní. Dýňáčky se všem moc povedly, děti se s nimi vyfotily a nyní nám dýně zdobí vchod do budovy školy. Na dopoledne jsme se s dětmi těšili už od rána. Dopoledne jsme rodičům upekli dýňovou buchtu, jablečný závin a slané tyčinky. Dopoledne jsme zakončili opékáním špekáčků. Akce se vydařila, byla hojná účast rodičů, za co jim děkujeme a těšíme se na další společnou akci.

(kolektiv učitelek MŠ)

Změna je život

Dovolte mi, abych se podělila o svůj pohled práce učitelky ve městě a na vesnici. Do místní školky jsem nastoupila v lednu a než jsem se stihla „rozkoukat“, tak nám všem zasáhla pandemie do životů. Výuka se přerušila a obrala mě o adaptační prostor. O to víc jsem se těšila zpět do práce, na děti, na kolegyně.

Ale i za tak krátkou dobu mohu konstatovat, že Starovičky mě mile překvapily. Obyvatelé jsou tady vstřícní, spolupráce s rodiči je bezproblémová a je vidět, že vedení obce záleží na dobrém fungování školky.

Pracovala jsem léta jako hlavní učitelka v městské mateřské škole s kapacitou pěti tříd. V dnešní době se často prezentují školy tím, že jsou školou rodinného typu. Já za sebe teď a z vlastní zkušenosti mohu říct, že toto rčení se v místní škole potvrzuje. Místní škola i kolektiv je menší, než na který jsem byla zvyklá, ale má to své velké výhody – máme více prostoru na plnění forem a metod výuky. Plně využíváme potenciál a příležitosti naší školky a obce, kolektiv se vzájemně podporuje, vychází si vstříc a spolupráce je na vysoké úrovni. Další velkou výhodou dětí na vesnici, kterou vnímám je, že máme nespočetné možnosti trávit s dětmi čas v přírodě. Procházky za zahrádky, k rybníku, k „Luži“, k levandulové farmě, nebo kousek do parku,... všude to máme kousek a jsme v pěkném prostředí na čerstvém vzduchu. Děti mají více možností vnímat přírodu, své okolí, obec, práce na poli i babičky na zahrádce, poznávají plodiny, ovoce a zeleninu přímo na záhoně, rozvíjí se přirozenou cestou a obohacují se prožitkovým učením. Denně během procházek s dětmi obdivujeme upravené předzahrádky, plné barevných květin a já osobně poznávám vaši vesnici.

Nejen okolí školky je upravené a čisté, ale je vidět, že obyvatelům Staroviček na své obci záleží. Někdo by práci ve městě za práci na vesnici nevyměnil, já jsem tu možnost využila a nelituji... já se do práce těším. Děkuji vám.

Krásný podzim přeje

Vaše paní učitelka Adriana Neubauerová

Malé zamyšlení

Všichni si uvědomujeme, v jaké nezvyklé době se nacházíme a myslíme hlavně na budoucnost našich dětí. Sedím u učitelského stolu a pozoruji naše předškoláky, jak si hrají a říkám si: „Jak asi budete žít a v jaké společnosti, čím se budete živit a co vás bude činit šťastnými?“ Každá doba má své pozitiva a negativa, ale základ je však vždy stejný. Slovo „základ“ je pro mě skoro posvátné, vidím v něm lidskost, pokoru, zdravou rivalitu, respekt k názoru, úctu k moudrosti a prastarým zvyklostem. Pozornosti se naším dětem dostává přemíra, ale umí si také oni všimnout druhého? Je na nás dospělých, abychom je naučili zodpovědnosti, nést následky svých činů,

umět se vypořádat s prohrou a neúspěchem, ale také být vytrvalý a chtít se něco nového učit. Naši předškoláci si teď hlavně hrají, protože hra je pro ně ta nejdůležitější činnost v jejich věku. Během hry objevují všechny slasti i strasti života, musí, jak já říkám, "zapnout mozek" a vzájemně si naslouchat, přemýšlet, budovat, vymýšlet a zároveň ustoupit, přistoupit na kompromis, podělit se, samostatně se rozhodnout, a to vše bez rodičů (ochránců před nástrahami běžného života). Věřte mi, že toto je mnohdy nelehký cíl mého povolání, zvládnout vše v pohodě, a ještě přitom hlídat bezpečnost a přemýšlet dvacet minut dopředu, předvídat, co by se mohlo přihodit. Děti neoklamete falešnou snahou, to vše se musí dělat s láskou a přesvědčením, že to, co děláme je správné. Pro toto svou práci miluji.

(Kach)

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Zahájení nového školního roku 2020/2021

Byl to slavnostní den hlavně pro naše nové žáčky a jejich rodiče. Letos jsme přivítali 14 prvňáčků a v jejich tvářích bylo znát, že se do školy opravdu těší, nejen proto, že se ocitli v dobře známém prostředí, ale i proto, že už se těšili na „velikou školu“.

Prvňáčkům, ale i ostatním žákům a rodičům přišel popřát mnoho školních úspěchů i pan starosta.

Po slavnostním uvítání se všichni rozešli do svých tříd se svými třídními učiteli. Naši noví žáci měli na lavicích připravené učebnice, pracovní sešity, písanky, ... zkrátka vše potřebné pro výuku. Toto vybavení bylo pořízeno z dotace OÚ (1 000,00 Kč na žáka), tímto Obci za poskytnutou dotaci děkujeme. S dárkem se přidala i společnost Bovys, dodavatel ovoce a zeleniny do škol, s balíčkem školních potřeb.

Zatímco žáci 2. – 5. ročníku po slavnostním zahájení odešli domů, aby si užili ještě poslední volný den, pro prvňáčky jsme měli nachystanou pohádkovou cestu s plněním úkolů na stanovištích. Chtěli

jsme jim tak alespoň částečně nahradit program, který jsme měli připravený k zápisu do 1. třídy a který se nemohl konat. Podle reakcí bylo vidět, že si děti „cestu“ užívají, byly to vlastně jejich první úkoly ve škole, které plnily.

Stejně jako každý rok, tak i o letošních hlavních prázdninách jsme se snažili o to, abychom žákům na další školní rok přichystali školu krásnější a vybavenější. Pro žáky 1. ročníku byl pořízen nový nábytek – sestavy žákovských lavic a židlí. Byla zřízena a vybavena IV. třída, do které byla zakoupena nová pojízdná tabule a nové výukové plakáty.

Bohužel i v novém školním roce se budeme muset vypořádávat s probíhající pandemií Covid-19, ale pevně věřím, že vše společnými silami zvládneme, výuka bude probíhat v klidné atmosféře a že si to společně všichni užijeme.

Mgr. Dana Walterová

Jablíčkový den

Žáci 1. třídy byli první tematickou výukou nadšeni, a to především proto, že více spolupracují mezi sebou, při výuce nepoužívají klasické učebnice či pracovní sešity, získávají více nových informací o daném tématu, převažuje činnostní učení a především si mohou vyzkoušet i různé praktické činnosti. Žáci si tak hravou formou zopakovali učivo matematiky, čtení, psaní. Zkoušeli ve skupinkách řadit obrázkovou osnovu k pohádce O jablonoce, výtvarně zpracovali "Život jablíčka". Nejvíce se však dětem líbila vlastní výroba jablčného závinu.

(Baj)

Hurá do školy

„Ahoj, druhá a třetí třída! Sundat roušky, nasadit úsměv a jdeme na to.“ Začátek školního roku se nesl v duchu velkého opakování učiva a nastavování pravidel (nejenom těch hygienických, ale i třídních J). Také jsme stihli oslavit dvoje narozeniny a dva velké úspěchy našich žáků. Jakub Holásek (3. ročník) získal krásné 2. místo na rybářských závodech v Zaječí a medaili za účast na hokejovém zápase. Dalším oceněným byl Martin Krůza (2. ročník), který získal 1. místo v kategorii nejmladší žáci na trati 400 m na závodech v Oslavanech. GRATULUJEME!

(Fra)

3D kino

V pátek 3.10. k nám zavítalo 3D kino s filmem o dinosaurech. Octli jsme se tak rázem ve virtuální realitě pravěkých zvířat. Dozvěděli jsme se, jak asi tato stvoření žila, čím se živila a také jaký byl nakonec jejich zánik. Přestože byl film naučný, žáky zaujal a moc se líbil.

(Wal)

PODĚKOVÁNÍ

panu Kamilovi Majerovi za připojení zásuvky ve školním kabinetu a připojení domácího telefonu ve školní družině.

WWW.ZS-MSTAROVICKY.CZ

Z naší farnosti

SPANÍ NA FAŘE

O víkendu 12. – 13. září jsme uspořádali pro děti akci pod názvem SPANÍ NA FAŘE. Protože místní fara delší dobu tzv. stála ladem a letos se podařilo ji zprovoznit, bylo víc než lákavé nějak si ji užít.

Sešli jsme se v sobotu odpoledne a zahájili akci bojovkou. Děti si v téhle hře vedly velmi dobře a právem si zasloužily odměnu, která byla ukryta ve starém farním chlívku.

Během podvečera se děti, za doprovodu kytary, naučily písničky, aby je příští den při mši mohly zazpívat svým nejbližším. Stejně tak se s chutí pustily do vyrábění papírových kytic (zápich do květináče). Těmi při nedělní mši obdarovaly všechny, kteří přišli. Bylo to takové malé poděkování těm, kteří se jakkoli podíleli na zprovoznění fary, těm, kteří se starají o vyzdobu a úklid kostela. Zkrátka kytička měla udělat radost všem přítomným, jednoduše proto, že přišli...

Dále si děti promyslely své předsevzetí do nového školního roku. To si napsaly a uložily do obálky, které si krásně, dle své fantazie, vyzdobily. Společně je v neděli nesly v obětním průvodu. Obálky čekají v kostele na konec školního roku, až si je děti otevrou a popřemýšlí, co se jim povedlo či nepovedlo.

Večer jsme si užili na farním dvoře při táboráku. Očuzení táborákovým ohněm jsme si rozbílili karimatky, spacáky a z fary si udělali pěknou noclehárnu. Všichni spokojeně odfukovali až do rána.

Slunečné nedělní ráno bylo jako vymalované. Nasnídali jsme se čerstvých palačinek a již jsme se všichni těšili na dětskou mši, na kterou měly děti připraveno tolik překvapení.

Myšlenkou celé akce bylo vzájemné propojení sobotních aktivit na faře s nedělní mší. Bonusem bylo „dobrodružstvo“ v podobě noci strávené na faře. Podle ustavičných otázek – kdy tady budeme zase spát – soudím, že se to snad povedlo. Námětů, čím vším naše „příště“ vylepšit, mám víc než dost. Proto doufám a věřím v lepší situaci a těším se na další společný víkend.

Závěrem děkuji vám všem, kteří jste se podíleli na organizaci této společné víkendovky.

Lenka Krůzová

FARNOST STAROVIČKY

SRDEČNĚ ZVE VŠECHNY DĚTI

NA DĚTSKÉ MŠE SV.

KAŽDOU PRVNÍ NEDĚLI V MĚSÍCI

V 11.00 HOD. V KOSTELE VE STAROVIČKÁCH

ŽIVOT SV. PAVLA

Seriál o bylinkách a zdraví – 39. díl

Dostala jsem jako dárek pár řízků rýmovníku. Je to sice pokojovka, ale jak jsem zjistila, je velmi nenáročná a užitečná. Takže se ve Starovičkách pěstovat dá - doma za oknem. A možná ji máte taky.

Plectranthus, česky nazývaný **molice**, **moud** či **rýmovník**, je rod teplomilných rostlin z čeledi hluchavkovitých. Další běžné názvy pro rýmovník kubánské oregano, mexický či řecký eukalypt. V současné době zahrnuje přes tři sta padesát druhů.

Pod názvem **rýmovník** si většinou představíme druh **Plectranthus argentatus**, který pochází ze skalnatých oblastí i deštých pralesů Queenslandu a Nového Jižního Walesu v Austrálii. Tato rostlina může být až metr vysoká, má fialkové či namodralé květy a charakteristické oválné listy, které jsou na okraji jemně zubaté a na povrchu pokryté drobnými chloupky. Vůně se uvolňuje hlavně až po jejich rozdrncení nebo mnutí mezi prsty. Tento rýmovník pomáhá

při léčbě rýmy a nachlazení, bolestech v krku a bolestech hlavy. Používá se pro podporu hojení drobných ran, bodnutí hmyzem, má protizánětlivé i protiplísňové účinky a kromě toho slouží jako skvělý přírodní repelent. Podle některých zdrojů má i antioxidační vlastnosti, účinkuje při vysokém krevním tlaku, problémech s ledvinami nebo při problémech trávicího ústrojí. Rýmovník prý můžeme využít i k detoxikaci organismu a působí také proti stresu a psychickým potížím. Díky své **mentolové vůni** se hodí do bytu a zároveň jako koření při vaření.

Rýmovník citronový neboli **Plectranthus amboinicus** původně pochází z oblasti východní Afriky. Tato rostlina dorůstá také do výšky jednoho metru, má oválné zoubkované listy, rozdíl je v květech, má bílé či růžově zbarvené květy. Přestože svou vůni a chuť připomíná **oregano**, používá se stejně jako australský rýmovník.

Další běžné názvy pro rýmovník jsou kubánské oregano, mexický či řecký eukalypt. Rýmovník obsahuje taniny, polyfenoly, terpenoidy, flavonoidy a různé organické kyseliny. Také má omega-6 mastné kyseliny nebo vitamíny A a C. Důležitou součástí je esenciální olej s obsahem thymolu, carvacrolu a camphoru.

Sympatickou vlastností rýmovníku je především to, že nemusíme zdlouhavě zpracovávat jeho jednotlivé části. Stačí jen utrhnout list rýmovníku a potírat postižené místo. Brzy vidíme, jak tato rostlina pomáhá hojení a oděrky rychle mizí.

A jak použít rýmovník na rýmu? Účinná je především inhalace. Stačí rozlomit či rozmačkat list a čichat a čichat. Pomocí přitom může i při problémech s dýchacími cestami a pozitivně by měla dle všeho působit i na zdraví astmatiků.

Tradiční bylinkářství používá rýmovník proti bolestem žaludku a ke zmírnění syndromu dráždivého tračníku. Bylinka dokáže také regulovat zažívání a zklidnit zánět žaludku. Nejlepším způsobem jak bylinku využít na tyto potíže je připravit si čaj. Pěstování rýmovníku není nijak složité. Množí se snadno z řízků. Pěstujeme ho jako běžnou pokojovou rostlinu. Má rád teploty 22 až 28°C a polostín, ale snese i 10 až 36°C. Rýmovník odpuzuje hmyz, a to včetně molů, což může být v mnoha ohledech velmi praktické. Aby toho nebylo málo, rýmovník se používá i jako **odpuzač koček**. Jestli máte na zahradě nechtěné kočičí hosty od sousedů, kterých se chcete rychle a jednoduše zbavit, tato rostlina bude ideálním řešením.

ČAJ

Potřebujeme 1/4 litr vroucí vody, 3 středně velké listy rýmovníku nakrájené najemno, 2-3 lžičky medu (pokud chceme mít 100% jistotu, že med neztratí své účinné látky, přidejme ho až před pitím čaje) Listy omyjeme, nakrájíme, aby lépe uvolnily aroma a účinné silice. Poté zalijeme vroucí vodou, přibližně 7-10 minut necháme luhovat a osladíme.

SIRUP

Nartháme si 30 lístků rýmovníku, 2 citrony (můžeme i pomeranč nebo limetku dle chuti), 1 litr horké vody, 1 kg třtinového cukru, 30 lístků rýmovníku nakrájíme najemno a zalijeme 1 litrem horké vody. Přidáme 2 vydrhnuté citrony nakrájené na kolečka a vše necháme přikryté 24 hodin macerovat.

Druhý den vše scedíme přes husté sítko do širšího kastrolu a v získané tekutině rozpustíme 1 kg třtinového cukru. Vše na mírném plameni za občasného míchání necháme vařit a mírně zredukovat. Horkým rýmovníkovým sirupem plníme sklenice vypláchnuté horkou vodou, zavíčkujeme vyvařenými víčky a necháme je chvíli otočené dnem vzhůru. Sirup má velmi lahodnou chuť, můžeme si jej přidat do čaje, vody, nebo jen tak na lžičku. Sirup raději uchováváme v chladu.

MASTIČKA

Potřebujeme 300ml domácího sádla, dvě hrsti čerstvého rýmovníku, půl hrsti levandule, heřmánku a měsíčku lékařského, pár kapek vitamínu E (mají ho v lékárně) a esenciální olej – eukalyptus. Dvě hrsti rýmovníku (listy i stonky) si nakrájíme na malé kousky. Skleničku domácího sádla necháme rozpustit na mírném plameni. Do rozpuštěného sádla přidáme bylinky. Necháme na mírném plameni 1 hodinu. Na druhý den rozehrátí opakujeme další hodinu. Potom mastičku scedíme přes husté sítko nebo plátýnko. Do hotové masti přidáme pár kapek vitamínu E. Dále přidáme pár kapek esenciálního oleje – eukalyptus. Ještě tekutou mastičku dáme do vhodných skleniček nebo kelímků, necháme zatuhnout a uchováváme v chladu. Mast má blahodárné účinky i když ji vyrobíme jen z rýmovníku, bez ostatních bylinek.

(HaHa)

Zprávičky po našem VIII.

- Sotvá sme všetko, čo sa dělo, mohli rozdávať a už nám to zasé zakazujú! Tož dávať alebo nedávať? Mohli by nám urobiť takovú tú diru do krku, říká se tomu slavík. No to by bylo něco, tem by nám mohli zavřít hubu.
- Su smutné. Vodešel náš stálé přispívateľ nezapomenutelných článků a pamětí - pan Bohumil Šmerda. Je to vobrovská ztráta neenom pro tento zpravodaj. Pane Šmerdo, DĚKU-JEME!!! Pozdravujte tam!
- Tož nevím, ale budeme muset začat přes noc vypínat tý světla. Tech děcek je čím dál víc a jak je u nás zvyklost, lidi se milují enom dyž to svítí. Budeme muset kvůli nim ve škole postavit nový třídy v podkroví. Dyť voni se do té sčasně žepře už napřesrok nevezou.
- Nejaké lump nám ščí v Mezírce. No dokonca za bílýho dňa! Tož nevím esi má to potřebu, nebo se chce enom ukazovat?! Kdo se má na to čóhat. Co čóhat, kdo to má furt čúchat!
- No a smrdět už by neměla tá naša čistíčka. Povyměňovalo se tam hromadu věcí, tož snád už to pojede jak má. Tož né že chlapi zasé budete do kanála lít kdejaké ten šmelc a mač po tem pálení. Kdysi se to vozívalo na roli. Ná, a vy ženský zasé nesplachujte tý vlhčený ubrůsky!
- Ha, a víte vubec jak má vypadat takové zdravé lidské experiment? Tvarem a konzistencí žepře jak banán. Može jich být aji nekolik za sebó. Ale nesmí po nich nic zvostat, ani na misy, ani na papíře a ani na tem z čeho to leze. Měl by plavat po hladině, zkrátka takové Pláváček. Kdo to tak nemá, měl by zajít k obvodákovi.
- V posilovně bude udělané nové sprchové kót. Ten starý už je starý a eště k tomu špatně.
- Lidi, dyž je plné nějaké ten kontejner, tož tam ten vodpad nervíte! Ani to nehažte všady vokoło. Jak to potom má vypadat? Mysíte si, že dyž to nechcete vy mět doma, tož my po huličce ano? Zaneste to pěkně na sběrné dvůr!
- Ja a dyž tam hážete tý sklinky, tož to nedělejte za tmy. Esi ste to nevěděli, tož vokoło tech kontiřů sč postavený baráky a v tech bévají lidi. Vono to teda dokáže nadělat hromadu krávu. Tož včil to snád bude lepší, dyž budó vyplý tý světla. Bude taková tma, že si už nikdo netrófne v noci spózat po dědině.
- Nekdo povídál, že z té fabriky na tý radiátory ide takové jakési chemické smrad. Žepře to ale nemá být žádná pravda, že se nám to enom zdá. Hm, nám, co sme si na to vodmala zvykli, už to voní. Tož vy, kerém to smrdí možu povídat: „děte temu čas“.
- Na začátku září sme se potkali na Farmářském vodpoledňu. Kaděti se zasé museli předvect. Tož ale bylo to krásný. Pan Václav Ernestůj nám aji dovolil pověsit na sálu jeho malovaný vobrázky lidí, jakýsi tý karatatury. Tož měl to moc pěkný. Mohli sme to tam aji nechat trochu dyl. Psali mě pak jacísi cizí lidi, že by se chceli dojit podívat.
- Naša Luža by potřebovala nekeho, kdo se vo ňu a její vokoło postará. Budem dělat to výběrový řízení. Tož se nekdo přihlaste. Dostanete k tomu aji to bódu co tam stojí. Budem po vás enom chcet vosekávat ten palach, no a abyste to tam měli pěkný.
- Doneslo se ke mě, žepře se má přemenovat vlaková stanica Šakvice na Hustopeče, dolní nádraží. Tož sč blbí? To tem Hustopečákem nestačí, že jim bude ježdět vlak až k barákom?

Měli bysme si na nich dat větší pozor. Ná, ale my už sme proti nim narychtováni, vono to naše dělo míří zrovinka tam, ale pst, nikomu ani muk.

- Zavřeli sme na nejaké čas to hřiště za kabinama. Bude se odemykat enom na zavolání. To, že se děcka nepřezouvají mě vubec nevaří, stejně je to blbost, dyť sme přece na dědině. Ale ten bordel co tam rozhazují a nechají, tož to je na pováženo.
- Nekde sem čtl, že sčasní mladí považují tečku za větó za něco pobuřujícího. Voni, jak vyrůstají na tech chytrých telefoních, tož tečku za větó jednoduše nepoužívají. Ná a dyž potom nekde něco čtů, sč z té tečky celí podráždění. Možná by to zpravila tečka mezi voči.
- Abyste věděli, tož sme zrušili jakosi vyhlášku vo tem, aby se ze vstupního na kdejakých akcích v obci vybírala daň za to, že se vybírá. Nikdo to nikdá nedělal, tož proč taková blbost nezrušit.
- Nejaké anonym napsal na vobec stížnost, že v té naší škole dělají lidi, keři to dělat nemají a nemožó. Žepře si tam dělají co chcó. Že nésó aprobování, či co. Tož ty anonymy, voni to tam dělají tak jak mají. Ale hlavně, voni to dělají dobře a dobře to dělat chcó.
- Zrovinka včil by už měly být posázený další nový cibulky jarního kvítí. Bude to zjara kveť vokoło parku a taky v té krásné zeleni za hasičkó. Sč to zasé nejaký ladoňky, sněženky, talovíny, krokuse a taky skorý tulipány. Tož pozor Václave, ať to zjara neposečeš!
- Lidi, nevím esi se už zasé može zpívat, ale dyž sem toto psál, tož se nemohlo. Nevím teda co bude, ale trófám si povídat, že nám beró tý naše poslední radosti. Dyť už Jarek Nohavicůj zpívá v jedné své písničce, že „dokud se zpívá, ještě se neumřelo“.
- Esi bude Kača, Vánoční dílny, to rožihání vánočního stromu, myslivecká Poslední leč apod. uvidí čas. A to sme eště letos chceli udělat vobecního Silvestra.
- Co by snád mohlo eště být, tož sednástýho listopádu Lampionáda. Posloucháte rozhlas, dáme vám zavčas vědět. Jo, a jak sem voznamoval zjara, už se nebudó pošťat tý lampióny co lítají. Byla by škoda tó našu oboru vypálet.
- Aji to tak vypadá, že letos snád ani Ježíšek nebude. Bylo by to pro ňeho moc nebezpečný. Tož voznamte děckám, že letos budó vánoce bez dávků.
- Na řbitově sč tý konvy na zalívání pověšaný. Tož, dyž si ju půčíte, tož ju zasé celó, aji s tó růžicó, děte na to stejný místo. Von dyž je větr, tož sč potom pokotólaný všady. Nekeři ju ani na místo nevracují, nechají ju enom u hrobu.
- Musím pochválet našeho starostu. S tó našó rozhlednó to byl dobrý nápad. Byl sem se tam na ňu podívat jak se staví. Boží je, že je skoro celá ze dřeva. Vona ti ale bude krásná. Teda včil už je vlastně hotová, tož se tam běžte na ňu podívat. No a až budete tam vocát, možete se protahnót na tech nových průlezkách u Luže.
- Tož lidi, hlavně se nesmíte zapomenót smít. Tí chytří vědátoři říkají, že to léčí.

(TD)

Vzpomínka

Máme podzimní čas a za dveřmi stojí čas dušičkový. Oslavíme SVÁTEK VŠECH SVATÝCH a o den později vzpomeneme našich drahých zemřelých o svátku DUŠÍČEK. Vyzdobíme místa jejich odpočinku, rozneme svíčku, pomodlíme se za jejich duše a poděkujeme. Všichni máme svým drahým za co děkovat. Poděkujeme za život, který nám dali, za výchování, za víru, kterou nám předali, za všechno, co nás naučili. Poděkujeme za krásná přátelství, která jsme prožili s kamarády či spolužáky, kteří nás předešli na věčnost. Ano, určitě každý z nás má za co děkovat.

V tomto čase bych chtěla vzpomenout našeho milého pisatele poutavých článků v našem zpravodaji, **pana Bohumila Šmerdu**, který tak náhle a nečekaně opustil naši docela krátkou řadu těchto pisatelů. Je mi to moc líto. Určitě nikoho z nás nenapadlo, že jeho články ve zpravodaji v tomto roce, budou poslední. Opět se naplnilo rčení, že „nevíme dne ani hodiny“ a také pravda, že jsme zde na tomto světě, jenom jak se u nás říká „na besedě“. A pan Bohumil Šmerda tuto „besedu“, která nebyla krátká, plně využil nejenom pro sebe, svou rodinu, své blízké, kapelu, ale také pro naši obec, pro nás všechny tím, že nás bavil pěknými články a zaváděl vzpomínkami do dob minulých a nám všem drahých. Do dob našeho dětství a mládí. Pozoruhodný byl také

jeho přehled o současném dění, o kterém někdy také psal. Za to za všechno bych mu chtěla touto cestou poděkovat a věřím, že se ke mě připojí mnozí z vás. Pane Šmerdo, nebo jak se vám všeobecně u nás říkalo, Bohušu, děkujeme!! Budeme v dobrém vzpomínat a vaše články budou stále živé.

Dovolím si v tomto období vzpomínku, která je velmi osobní, ale přesto si myslím, že mnozí vzpomenete se mnou. Zrovna tak nečekaně jako pan Šmerda mě odešla celoživotní kamarádka, se kterou jsme měly přímo sesterský vztah, **Mgr. Zdenka Valihrachová**. Spolu jsme vyrůstaly od doby, kdy jsme začaly chodit. Spolu jsme jezdily na koloběžkách do žňového útulku. Spolu jsme prožívaly své lásky a.t.d. Zdena, (moje maminka jí říkala Zdeňka) byla naše. Patřila do naší rodiny. I když jsme byly každá jiná, ona vzdělaná, já ne a v mnohém jsme se lišily, přesto jsme si celý život neskutečně rozuměly... Maminka ji vítala u našeho rohu s kytičkou růžiček, které zrovna pro ni ušitřihla v naší zahrádce, když se Zdena vrátila od maturity: „Tož co Zdeňko? Udělalas? „Teti, mám to!“ A padla mamince kolem krku. Maminka: „Istě s jedničkama. To víte, že ano! A tož poď do kuchyně. Dáš si buchtu a povykládáš mě, jak to šlo“ (Zdena milovala maminčiny buchty) ... Věřím, že nejenom mě, mé rodině a mé sestře, ale také mnohým z vás bude chybět její úsměv, kterým počastovala každého, koho potkala a její zvonivý smích. Měla ráda všechny lidi a na nikoho se neuměla zlobit. Ač její život nebyl žádnou procházkou růžovým sadem, nestěžovala si. I tu nejkrutější ránu, která může milující matku potkat (ztráta dcery

Martinky), dokázala přijmout s pokorou a nezahořkla. Ač sama se potýkala s nemocí, dokázala se zvednout a opět kolem sebe rozdávat úsměv a nikoho nezarmoutit. Říkávala: „Víš, naučila jsem se žít pro to, co je dnes. Za to děkuju a v našem věku Any, se už musíme mět rády“. Každé moje vyrábění koláčů se bez ní neobešlo. Dlouho budu při této práci čekávat, že zazvoní, já otevřu dveře a ona mě obejmě a řekne: „Ahoj Any, potkala sem Bety a tak sme trochu splkly“. Tak nám říkala. Any a Bety. Ráda se potkávala se všemi vrstevnicemi ať to byla Tája, Mařenka a ostatní. Vždy mě referovala, s kým se potkala, se kterou tetičkou a měla z toho velikou radost... Zdeni, chybíš mi! S kým budu vzpomínat na naše Lužánky? Odešlo mě s Tebou dětství... Přesto si myslím, že moje Zdena bude stále se mnou. Tak to máme určitě všichni, že dušičky těch, které máme rádi, nám neodcházejí, ale jsou stále s námi. V tomto čase dušičkovém si v naší rodině připomeneme již dvacáté výročí, co nás opustila maminka mého muže, naše milá babička Veronika Haluzová, která je ve vzpomínkách stále s námi živá, jakož i moji rodiče a všichni drazí. A tak to má jistě většina z vás. A tak je to dobře. Tak to má být. Věřím, že to tak bude i s těmi, o kterých jsem psala. Ne nadarmo zpíváme: NA DUŠÍČKY VZPOMÍNEJME, Z OČISTCE JIM POMÁHEJME. BUDOU NA NÁS VZPOMÍNAT, AŽ MY BUDEM UMÍRAT. Tak rozněme svíčku, pomodleme se, v dobrém zavzpomínejme a popřejme našim drahým dušičkám lehké odpočínutí.

Anna Haluzová

Společenská kronika

V měsíci září oslavili významné životní jubileum

paní Marie Malinková – 80. narozeniny
paní Božena Kouřilová – 80. narozeniny
pan Jaroslav Lacko – 70. narozeniny
pan Václav Kadrnka – 70. narozeniny
pan Milan Smutný – 50. narozeniny

V měsíci říjnu oslavili významné životní jubileum

pan Josef Ovísek – 96. narozeniny
paní Marie Škrobáková – 94. narozeniny
paní Zdeňka Šnajdová – 60. narozeniny
pan Josef Růžička – 50. narozeniny

Rozloučili jsme se:

září – paní Mgr. Zdenka Valihrachová, roz. Prátová, Starovičky – Brno
– pan Bohumil Šmerda, Starovičky – Brno
– pan Jan Malinka, Starovičky 41
říjen – pan Otakar Kadrnka, Břeclav

Blahopřejeme rodičům:

Dne 18.8.2020 se narodila
Barbora Smutná.

Rodiče:

Veronika Sůkalová a Marek Smutný,
Starovičky 160.

Dne 12.9.2020 se narodil

Štěpán Bednařík.

Rodiče:

Lenka Bednaříková a Jaroslav Bednařík,
Starovičky 307.

Dne 26.9.2020 se narodil

Matteo Kuba.

Rodiče:

Eva Myšková a Lukáš Kuba,
Starovičky 54.

Dne 17.10.2020 se narodil

Dominik Herman.

Rodiče:

Petra Hanáčková a Dominik Herman,
Starovičky 22.

FARINÁŘSKÉ ODPOLEDNE

ANEŽ

SOUTĚŽ O NEJVĚTŠÍ VÝPĚSTKY

Krásné slunečné počasí doprovázelo Farinářské odpoledne i tentokrát – 12.9.2020. Máme na to štěstí. Ti, kteří toto odpoledne navštívili, si mohli užít nejen počasí, ale také největší výpěstky různých druhů zeleniny a ovoce svých sousedů (nebo svoje vlastní) nebo další výpěstky zajímavé druhem nebo tvarem, jako například obří pastičák, bramborová srdíčka a zvířátka, nezvykle tvarované mrkve, dle majitelky nesly název Ona a On.

Děti se mohly zapojit do kreativního tvoření a z velkého množství připraveného přírodního zdobení si vytvořit podzimní dekorace, třeba na dveře, zdobily se kukuřičné klasy a slaměné věnce – všechny výtvořby byly velice zdařilé. Dále si mohly dle libosti vyřezat a nazdobit dýně. I tyto tvořivé kategorie měly své vítěze, kteří byli náležitě odměněni.

Nechybělo ani tradiční občerstvení – burčák, škvarková pomazánka a domácí buchty s drobenkou. Náš divadelní soubor Kadeť nám odpoledne také zpestřil a my se mohli pobavit a zasmát se u jejich vlastních, jak jinak než humorných, scénky s názvem **Dožínky aneb staré pověsti štarvícké**, tu pro nás napsal Josef Panic a režie se ujala Anička Haluzová. Zlatým hřebem celé akce byla **výstava karikatur pana Václava Ernesta**. Díky jeho vnučce Andrejce, jsme se všichni dověděli o jeho talentu v našem zpravodaji a pro nás byla čest tyto výtvořby před-

stavit veřejnosti. 114 karikatur se setkalo s obrovským uznáním a také obdivem. I několik Štarvičáků se mezi nimi našlo. Pan Ernest se celé akce spolu s rodinou osobně účastnil – ještě jednou Vám děkujeme za důvěru a zapůjčení Vašeho celoživotního díla.

V soutěžní kategorii o největší výpěstky bylo hodnoceno 27 kusů zeleniny a ovoce. Kategorie byly následující: brambora, cibule, dýně, hrozn a paprika. Vyhrál vždy největší kus. V hodnocení veřejnosti u ovoce a zeleniny, které nepatřili do žádných z výše uvedených kategorií, bylo hodnoceno cca 30 kusů, tyto výpěstky se vyznačovaly nějakou zvláštností (druhem, velikostí, tvarem apod.) V ostatních soutěžních kategoriích se rozhodovalo mezi 12 dýňovými strašáky a 14 výrobky ze šustí (zdobené slaměné věnce a kukuřičné klasy). Vítězové byli následující:

Největší dýně:

1. Šimon Vácha – 30,6 kg
2. Sabina Kujová – 12 kg
3. Filip Tomek – 8,5 kg

Největší brambora:

1. Adam Horčíčka – 767 g
2. Martin Krůza – 700 g
3. Vojta Havlík – 690 g

Největší cibule:

1. Aleš Horčíčka – 518 g
2. Sabina Kujová – 487 g
3. Vojta Havlík – 690 g

Největší hrozn:

1. Matyáš Pleskač – 754 g
2. Filip Tomek – 408 g
3. –

Největší paprika:

1. Daniel Tomek – 148 g
2. –
3. –

Cena veřejnosti:

Jana Tomková – brambory ve tvaru srdce, zajička, kačenky; petržel, řepa, mrkev, cuketa

Nejhezčí dýně:

Daniel Tomek - dýně dábel

Nejhezčí výrobek ze šustí:

Filip Tomek – ozdobená kukuřice

Tak jako každý rok, jsme výpěstky, které nám zůstali, věnovali do školní jídelny.

Na úplný závěr bych ráda poděkovala manželům Dolákovým, kteří speciálně pro naši akci vypěstovali dýně a slaměny. A paní Liduše ještě za to, že připravila výbornou škvarkovou pomazánku a poctivou kynutou buchtu.

za kulturní komisi
Pavčina
Prátová

Nasísnutí ke Kadetom

Mnozí se asi diví, co jsem to použil za výraz "nasísnutí". Já se ale nedivím. Posloučám denně Brněnské rádio, vždy po ránu je tam relace "jak se u nás mluví". Z různých oblastí Moravy tam zazní krajový výraz a posluchači mají za úkol uhádnout o čem jde. Mnohdy se nestačí divit, že nepoznají. Na jednu stranu je pravda, že jak se třeba mluví u nás, nemusí to vědět ani ve vedlejší dědině. Takže zpět k "nasísnutí". Pro mladší generace, nasísat znamená nahlížet, potajmu koukat.

Abych se ale vrátil k tomu hlavnímu, co dělali Kadeti v mezidobí od posledního zpravodaje? Stručně řečeno, nezahláli jsme. Na žádost kulturní komise obce, konkrétně Tomáše Doláka, jsme oprášili scénku "Dožínky aneb staré pověsti Štarvické", abychom je předvedli při "Farmářském odpoledni" 12. září. Vzhledem k tomu, že někteří aktéři, kteří tuto scénku původně hráli, z různých důvodů v tento termín nemohli, musela naše režisérka **Anička Haluzová** narychlo improvizovat. A vyšlo to! Během několika málo zkoušek se ukázalo, že jsme schopni zvládnout snad všechno v jakémkoliv obsazení (Hamleta, Lakomce aj.) Někteří z nás po těchto zkouškách, při kterých si každý něco přidal, tvrdili, že ještě takových deset zkoušek a je z toho celovečerní drama.

Samotné představení jsme si jaksepatří užili. Přestože návštěvníků farmářského odpoledne a tím i diváků bylo poměrně málo (možná vliv Covidu?), máme ze scénky příjemný dojem. Doufáme, že i diváci. Nové pro nás bylo, že jsme si zahráli poprvé ve venkovním amfiteátru a navíc nám přálo počasí.

Na závěr mého příspěvku pochválím ty, kteří alternovali a byli nuceni se v krátké době naučit nové texty: v roli Kače **Želku Haluzovou**, v roli Aničky **Petru Osičkovou**, v roli Matěje Hrotka **Frantu Habrovce**. Děvče s dožínkovým věncem si zahrála **Katka Pleskačová**, byla skvělá a kroj jí moc slušel. Měla by v něm chodit častěji! Pochvala pochopitelně patří i ostatním členům Kadetu, to už je samosebou, včetně dětem, které tvořily dožínkový průvod.

Po odehrání "Dožíněk" jsme ještě chvíli poseděli na pódiu, zhodnotili, zkritizovali, pomluvili, naplánovali... jak už to tak bývá. Potěšilo nás, že mezi nás zavítal i starosta **VI. Drbola** a strávil s námi příjemnou chvíli.

Přeji všem, nejen příznivcům Kadetu, zdraví a optimismus. Těm dříve narozeným dávám za úkol, aby své děti, vnoučata a pravnoučata seznamovala s podobnými slovy, jako je "sísat".

Josef Paník

Muzikál Angelika

Po půlročním odkladu jsme se dočkali, a namísto květnového termínu, který byl zrušen z důvodu koronavirové krize, jsme zhlédli muzikál *Angelika* v sobotu 3. října. Naštěstí jsme měli štěstí, protože od pondělí se opět nesmělo zpívat... O představení byl velký zájem, proto se původní počet lístků navýšil téměř o polovinu.

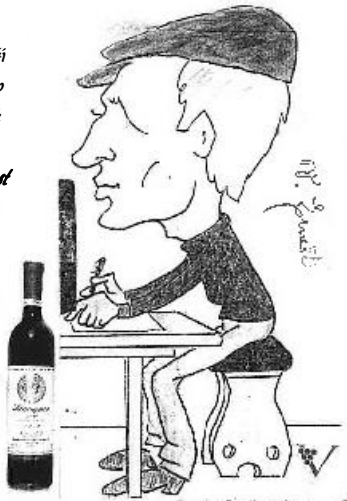
S plánovaným předstihem jsme dorazili, v početné sestavě (téměř 50), do brněnského Boby Centra. Tento čas jsme strávili v příjemné kavárně. V 19:00 začínalo představení. S velkým překvapením jsme očekávali obsazení, jelikož jsme si nevšimli vyvěšených plakátů, na kterých byli uvedeni právě účinkující. Byli jsme mile překvapeni **Pepou Vojtkem**, **Kamilou Nývtovou**, **Josefem Vágnerem**, **Braněm Polákem**, **Yvetou Blanarovičovou**, která nás, až nečekaně, upoutala svým hlasovým rozsahem. I na obsazení jsme tedy měli štěstí.

Muzikál je inspirovaný rozsáhlou knižní předlohou francouzské spisovatelky **Anne Golon** (děj se odehrává v 17. století ve Francii). Obecně je však známější pětidílné filmové zpracování s nezapomenutelnou **Michele Mercier** v hlavní roli. Ta nás provázela i celým muzikálem a pro lepší orientaci diváků uváděla jednotlivá dějství. Ve 2,5 hodinách jsme se ocitli na rodném statku *Angeliky*, v paláci hraběte de Peyraca, na audienci u krále Ludvíka XIV., v pařížském podsvětí i sultánově harému. Byli jsme svědky mnohých shledání, ale i mnohých odcházení. Pěvecké výkony doprovázela úžasná vystoupení mladých tanečníků a blyštivé kostýmy představitelů. A také vtipné vstupy dvou výtečníků, které reagují spíše na novodobé dění. Závěrečné burácivé aplaudování přimělo účinkující opět zazpívat jejich oblíbené pasáže a s dlouhým potleskem ve stoje jsme se s nimi nadobro rozloučili. I umělci si užívali své poslední představení a my byli vděční za skvělý kulturní zážitek, neboť nikdo neví, jak dlouho bude tato nucená pauza trvat (prý 14 dní) ...

**Za kulturní komisi
Pavlaína Prátová**

Dovoluji si touto cestou poděkovat členům kulturní komise **OK** ve Starovičkách za velice hezky uspořádanou výstavu mých kreseb a karikatur, která proběhla v sobotu dne 12. září v **KD**. Jmenovitě bych zvláště vyjádřil práci a celý přístup pana **Tomáše Doláka**, který se, dle mých informací, patrně především zasloužil o přípravu a tisk kreseb.

Václav Ernest

Výpisky z kroniky obce

PAVLÍNA PRÁTOVÁ

V uplynulém roce jsem měla tu čest podrobně se seznámit s kronikou obce a připomenout si časy, které se odehrávaly v naší obci téměř před 100 lety. Uvědomila jsem si, že by to mohlo zajímat i některé z Vás, proto jsem se rozhodla, že se pokusím vypsat zajímavé informace z kroniky. Prosím berte v potaz, že se jedná pouze o můj úhel pohledu, záměrem není poškodit jméno některé z rodin či osob ve výpiscích uváděných – jedná se pouze o informaci opsanou. Také nehodnoťte pravopis, neopravuji, pouze opisuji – v tomto případě je nutné si uvědomit vývoj českého jazyka a vzdělání vůbec. Bohužel Vám nemohu zprostředkovat kouzlo krasopisně psané kroniky, jež vyvolává úctu k lidem z časů již téměř zapomenutých.

Prvním kronikářem v naší obci byl Cyrill Malinka, rolník č. 120, dne 5. června 1877 narozený.

Úvodní strana nese název *Kronika obce Starviček* od roku 1927. A obsahuje mimo jiné následující fakta:

Obec čítá 824 obyvatelů, vesměs náboženství římskokatolického. Obyvatelstvo se zaměstnává vesměs polním hospodářstvím.

Živnosti provozují: Drbola Metoděj v č. 18 a Plocek Jan v č. 46 obchod se smíšeným zbožím. Bergman Václav v č. 99 pekař. a krupařství. Buchta František v č. 38, Novák František v č. 62 živnost hostinskou, Veselý Jiří v č. 38 a Daníček Bohumil v č. 42 řeznictví. Prát Jan v č. 193, Bureš Josef v č. 198 kovářství. Tomek František v č. 125, Jan Ernest krejčovství. Malinka Štěpán v č. 189, Dostoupil Petr obuvnictví. Mazúrek Jaroslav v č. 15, Mazúrek František č. 170 stolařství. Krátký Karel č. 24 kolář, Sedláčková Anna v č. 183 prodej tabáku.

Následkem zničení vinic chápou se nyní obyvatelé silně pěstování řepy cukrové. Letošním ro-

kem kontrahováno 413 měřic řepy. Dále se věnují hojně vysazování ovocných stromů. Zvláště meruněk. S vysazováním vinic se opět počíná, ale pro velký náklad, který vysazování vinic nyní vyžaduje a pro nedostatek sázenic, musí se totiž, aby se čelilo nákaze mšice rékové, vysazovati révou šlechtěnou na americké podnože, proto pomalu pokračuje.

Z budov jest majetkem obce školní budova a kovárna č. 76. V obecní kovárně se od roku 1921 živnost kovářská neprovozuje. Posledním kovářem v ní živnost kovářskou provozující byl Prát Jan z Čejkovic. Z kovárny jsou nyní zřízeny stáje pro chovné býky místního družstva chovatelů dobytka. Druhá polovice kovárny, obytná část, slouží za obecní chudobinec. Strážnice, zvaná lidem – bašta, útulek to v čas nepohody pro po nocného a v čas potřeby jako obecní šatlava, nachází se v břehu ohrady asi 10 metrů od vchodu do kostela, postavena roku 1885.

Nový hřbitov postaven jest na konci osady při silnici směrem k Hustopeči. Hřbitov již pro malý rozsah nepostačoval, byl roku 1920 o 4 metry rozšířen a celá ohrada hřbitovní pro špatný stav znovu zřízena. Též i nová brána zřízena. Náklad na novou ohradu a bránu zaplatila obec na materiálu a řemeslných prací obnosem 5 000 Kč. Dělnické práce, jakož i dovoz při této stavbě vykonali farníci občané na výzvu a prosbu faráře dp. Vale a starosty Františka Kadrnky z ochoty a zdarma tím způsobem, kdo měl potah vykonával některý den práci potahem a kdo neměl potah vykonával nějaký den ruční práce. Veškeré rozdělení a vedení těchto dobrovolných prací po celý čas řídili farář se starostou, též úplně zdarma.

1927

31. března – Byla první bouřka a to s kroupami.

31. března – Vysadila obec na obecním pozemku v Okolesích na parc. Čís. 871/1 a 872/2 40 třešňových stromků.

12. 14. 15. května – Silný mráz, který udělal mnoho škody na ovocném stromoví. Nejvíce utrpěly vinice, tak že i některé keře vůbec nerůstly.

3. června – Kopány základy pro pomník padlých za světové války v rocích 1914 až 1918 z naší obce. Základy museli být kopány až do hloubky 2 metrů. Jelikož na onom místě býval hřbitov. Při kopání základů přišli dělníci Ludvík Horák a Josef Ůllehla na tři spuchřelé truhle na sebe uložené a našli tam stříbrný peníz s letopisem 1563.

5. července – Svěcení pomníku padlých naší obce ve světové válce 1914 – 1918. Svěcení konalo se za krásného slunného dne za velké účasti jak domácích tak i přespolního občanstva. Slavnost zahájena byla zpěváckým sborem jenž zapěl dojemnou píseň:

Pojď k pomníku bratři, zapěj píseň chvály a modlitby vroucí vyšli k Bohu za ně. Ti v urputných bojích život za vlast dali, daleko od své chaty milované.

II. Ty znáš je o Bože zapadlé ty rovy, v nichž drahé jich tělo nyní odpočívá. Tvé ptačtvo nechť pozdrav domova jim poví, květ ať je zdobí – rosa slzou smývá.

III. Jichž duše však žijí. Vem je Bože k sobě tam v blažený a hvězdou zřít nech k zemi, sem na domov milý, jemuž byli k zdobě, ctění kde jsou a vzpomínání všemi.

IV. Bůh odplatí Vám bratři, oceň obětí rekův jichž zásluhou v míru blaživém jsme živi. Váš pomník však hlásěj do pozdních až věkův: „v paměti věčné žijí spravedliví.“

Na to vykonal svěcení pomníku náš rodák Dp. Josef Mazůrek t.e. farář v Trachtíně za assistance místního faráře Dp. Cyrilla Vale. Po svěcení sloužena slavná polní mše svatá u pomníku za ty jejichž jména pomník nese. Slavnost ukončena pěkným věcným proslovem Dp. Josefa Mazůrka a zapěním obou národních hymen. Pomník zhotovil sochař Dvořák z Břeclavi za 8000 Kč a ohradu kovář Jan Prát za 1708 Kč. Celkový náklad za pomník z ohradou a postavením a jinými vydaními obnáší 10.998 Kč. Tento náklad uhrazen: dobrovolnou sbírkou po obci která vynesla 2280 Kč, podíly z honebného které většina občanů k tomuž účeli ponechala v obnosu 5220 Kč, místní hasičský sbor výtěžek ze slavnosti 500 Kč a p. učitel Kocman dar 340 Kč a p. Martin Hübnér dar 40 Kč a jinými menšími dárky a příspěvky. Padlých a nezvěstných z naší obce jest 33 jichž jména pomník nese: Cyrill Najman, Stanislav Šafařík, Jan Ovisek, Petr Brožek, Václav Hoffman, Tomáš Dostoupil, Josef Mazůrek, František Tomek, Cyrill Kuchynka, Matěj Kytl, Dominik Tomek, František Ernest, Tomáš Šafařík, Jakub Komosný, Pavel Haluza, Jan Benda, Pavel Hajda, Jan Hübnér, Ludvík Prokop, Augustín Tomek, Jiří Lopatář, Josef Tomek, Josef Najman, Václav Najman, Jan Hofman, Václav Kadrnka, František Kouřil, Josef Škrobák, František Novák, Havel Aujezdský, Václav Kostrhoun, Oldřich Kocman, Mojmír Chromec. Čest budiž památce jejich.

23. srpna – Kladeno státní podzemní telefonní vedení naší obci od Brna k Břeclavě.

4. prosince – Počalo se s kopáním studně v Okolesích na obecním pozemku parc. čís. 871/1 pro projektovaný místní vodovod.

Stavby – V tomto roce postaveno 5 obytných stavení, tak že čítá obec nyní 208 čísel.

!!! VÝZVA !!!

INFORMACE O NAŠICH HODECH

od nejstarších zmínek po současnost

fakta, zážitky, historky, fotografie

Objevme společně pozapomenutou historii

důležité tradice v naší obci.

Milí spoluobčané,

sháním informace, z jakéhokoliv období, o našich hodech.

Prosím Vás o jakékoliv **informace**, ale také **fotografie** či zážitky s hody spojené.

Byť se Vám zdá Vaše informace bezvýznamná, vězte, že může mít význam zcela zásadní, neboť z těch mnoha střípků, které doufám získám, mohu poskládat jeden velký celek.

Na zpracování získaných informací máme spoustu času.

Zimní období je ideálním časem na vzpomínání a prohlížení fotografií.

Klidně mě zastavujte na ulici, v obchodě.

Napište mi e-mail: **p.pratova@seznam.cz** nebo mi zavolejte: **605 488 147.**

Děkuji Vám za vstřícnost, ochotu a pomoc!

Pavčina Prátová

Z osobního archivu rodáka ze Staroviček

V posledním vydání Starovičského Zpravodaje jsem se odmlčel. Nebylo to vlivem koronaviru nebo nějaké zdravotní indispozice. Text mám přibližně dvacet let uložen v počítači, takže jej stačilo trochu „oprášit“ a ubránit se snaze jej aktualizovat. Ač důchodce, hospodařící se svým časem, jsem si dovolil běh času nevtěsnat do nějakých hranic. Jedinou výjimkou bylo setkání spolužáků, absolventů SZTŠ (Střední zemědělská technická škola), na našem odpočinkovém objektu ve Strachotíně. Jsme domluveni na rotaci setkání, takže řada přišla i na mě. Z původních 21 absolventů jedné třídy se nás setkává šest babiček a dědků s nezbytným doprovodem. V posledních letech se náš stav snižuje ročně o dvě osoby, takže... raději nepočítat.

Moji absenci plně nahradila Anička Haluzová, která popsala podobnou problematiku, týkající se nuceného vstupu dětí malých a středních rolníků, ale i dětí sedláků, do JZD z jejího pohledu objektivně. Prvorozené děti měly zajistit rodinou kontinuitu pokračovatelů hospodaření na vlastním majetku, tehdy vloženého do JZD.

Příspěvek z č. 82 jsem končil pesimistickou větou: **to jsem netušil, že mám před sebou nejen já, ale především matka, tři roky složitého období.**

Čtenářům se přiznám, že mám problém všechno zaznamenané rozumem patnáctiletého kluka vůbec zveřejnit. Nebo je zveřejňovat výběrově? Povídání o svém mládí končím rokem nástupu na vojnu. V závěru uvádím asi pět vět, která charakterizují toto období. Všechna jsou pozitivní. Dvě předčasně zveřejním:

Sluníčko naděje nemohlo být stále ukryto za mraky. Muselo se na nás podívat a někdy na dost dlouho.

Přes toto poetické vyjádření je přece jen výraznější a údernější věta: **Co tě nezabije, to tě posílí.**

Povinně do JZD

Ještě před závěrem učňovské školy jsme mezi kluky vedli řeči o tom, co budeme dělat po jejím ukončení. Neznám případ, že by některý z nich chtěl v tomto oboru zůstat. Rovněž matka se dozvěděla, že řada spolužáků, respektive rodičů, usiluje o jejich nástup na nový učební obor nebo školu. Nešlo z její strany o nějaké sáhodlouhé hovory se mnou na téma o „šťastné budoucnosti“. Šlo

pouze o snahu dostat kluka z nesmírné dřiny, kterou sami museli vykonávat, i když v hospodaření JZD a tak i následně v příjmech členů, došlo za tři roky jejich členství k pozitivním změnám...

Mám před sebou další část okresních novin ze 7. ledna 1955, cena 15 hal. Mají název „VESNICE HOVOŘÍ“, podtitul Dělník za rolníka-rolník za dělníka.

Na titulní straně je výňatek z novoročního projevu presidenta republiky A. Zápotockého... Hledíme klidně budoucnosti vstříc. Nenecháme se znervóznit a zastrašit. Budeme pokračovat ve své mírumilovné práci...

Hlavní článek měl nadpis „Všem občanům hustopečského okresu do nového roku 1955“. Podpis Miroslav Lengál, předseda ONV.

Názvy některých ostatních článků: Staňte se zemědělskými pracovníky, Rozhodli se pro vstup do JZD, Družstevníci v Krumvíři jdou radostně do nového roku, Chov ovcí se jim vyplatil, Naším družstevníkům do nového roku 1955, Beseda výboru žen v Hustopečích, Nejlepší svazáci pojedou na sjezd, Využijme měsíce ledna pro nácvik na I. celostátní spartakiádu, V soutěži traktoristů vede stále soudruh Vitásek, Pořádají kurs šití a vaření a háčkování, Děda Mráz v Kobylí a pravidelná rubrika Pišů nám strýc Matuš Napravil.

Jeden z článků měl název „36 900 Kčs před vánočními svátky“. Jeho obsah jsem již zveřejnil v S.Z. č. 77.

Marná snaha

V srpnu 1955 jsem se sám pokoušel sehnat nějaký učební obor mimo zemědělství nebo alespoň takový, který sice souvisí se zemědělstvím, ale není to přímo na poli nebo ve stáji. Hlásil jsem se na opraváře zem. strojů do Želešic. Byl jsem tam osobně, ale stala se asi chyba, že tam nebyl nikdo z rodičů. Tehdy se žádné přijímačky nedělaly. Stačilo vést rozumný, nebo prosebný dialog s ředitelem nebo s učitelem, který měl příjem žáků na starost. To jsem nedokázal, prostě jsem na to neměl. Asi další taktickou chybou z mé strany bylo, že jsem se o mém úmyslu zmínil jednomu spolužákovi, který tam jel se mnou. Kdybychom se již vrátneho zeptali, zda berou děcka do učení a on řekl, že ne, tak jsme se jistě otočili a jeli domů. Vrátný nás kamsi poslal, s někým jsme hovořili (možná to byl údržbář) a domů jsme jeli se stejným výsledkem.

Moje pozdější zkušenost mě přivedla k poznání, že pokud se neumím pořádně vyjádřit, obhájit myšlenku, může to protějšek považovat za mou indispozici nebo nějaké momentální selhání. Ale pokud sedím před někým s člověkem, který je na tom stejně jako já, tak obě indispozice jakoby se sčítaly a výsledkem jsou dva blbci.

Pro přijetí by také stačilo, kdyby telefonem zavolal předseda JZD a řekl jednu větu. Posílám Vám tam kluka na vyučení pro naše JZD.

Ale bohužel, nestalo se. Celou dobu se mně zdálo, že otec se o tyto záležitosti vůbec nezajímá a všechno leží na matce. Možná to bylo jinak, pravdu už se nikdy nedozvím. Otec byl hodně impulsivní a s tehdejšími předsedou JZD, jeho bratrancem, se nesnášeli. Je docela možné, že se pohádali i kvůli mně. Některé indicie z pozdější doby tomu nasvědčují. Nevím, co matka všechno podnikala, ale později mně sdělila, že asi 10 let, když uviděla bílé kancelářské dveře, dělalo se jí špatně a nemohla spávat. Byl to důsledek, jak s ní na úřadech jednali. Podle sdělení matky, asi po 30 letech, „jedničkou“ v jednání s „kolchozníky“ byla na okrese nějaká paní S. z vedlejší obce, které říkali okresní kalamář. Každý chlap, když potřeboval, si mohl namočit Proto další jednání s úřady bylo asi nad její síly. Některá rozhodnutí z té doby o osudu dětí byla zvláštní a my jsme o nich jako děcka ani nepřemýšleli. Možná mnozí rodiče si říkali, proč moje děcko musí do zemědělství a sousedovo ze stejné velkého hospodářství nemusí. Nebo proč musí do JZD děcko, když jeho rodiče mají jedno, či dvě políčka. Odpověď jsem našel až po mnoha letech.

V srpnu 1955 se mně naskytla ještě jedna velká příležitost dostat se mimo zemědělství. Dozvěděl jsem se od Z. P. (roč. 1938), že mu někdo z rodiny zajišťuje místo ve Spojmontu Brno. Byla to firma, pro kterou se učili opraváři a údržbáři spojovací-telefonní techniky. Dneska by se to asi jmenovalo operátor slaboproudé elektrotechniky. Dal mně adresu a vysvětlil zhruba, jak se tam dostanu. Zase opět sám jsem se vydal do Brna a jednal o přijetí. Uspěl jsem a byl přijat. Všechno v pohodě. Nástup do učení byl určen na 1. září 1955. Zdeněk mezitím již dokonce vyfasoval montážní brašnu. Pak jsme ale z ničeho nic byli oba pozváni, a to již nevím jakou formou, na úřad, jehož přesné jméno si nepamatuji. Sídli v Brně na Malinovského náměstí, měl výtahy, které jezdily pořád dokola (páternoster) a my měli obavy z toho, jak se to nahoře s námi

otočí a my budeme stát na hlavě. Byl to úřad, kde se rozhodovalo a potvrzovalo umístění dětí do učení a na školy. Zde nám paní sdělila, že jsme přijati do Spojmontu, ale chybí ji tam potvrzení, protože jsme z vesnice -tak to doslova řekla, že nás obec pouští vyučit se řemeslu mimo zemědělství. Jeli jsme domů. Samozřejmě jsme žádné potvrzení o uvolnění nedostali. Tehdy byl předsedou MNV K.S. Za týden jsme jeli znovu sami do Brna objasnit situaci, případně poprosit o nějaké řešení. Pamatuji, že paní byla moc, ale moc vlídná, možná měla podobně staré kluky doma. Všechno se nám snažila jaksi soucitně vysvětlit. To ale bylo všechno, co pro nás mohla udělat. Vybavuji si jak, jsme se Zdeňkem z nádraží Zaječí šlapali napříč přes Zajecka, kde se kdysi chodilo zkratkou, směr Starovičky. Bylo již pozdní odpoledne a Zdeněk celou cestu proplakal. Nedělám ze sebe hrdinu, ale mě to k pláči nepřišlo. Nevím proč. Teď bych si odpověděl možná proto, že jsem byl oproti němu o dva roky mladší a měl ještě šanci.

ČLOVĚK NIKDO (člen - nečlen)

Bylo rozhodnuto. Na další řešení nebyl čas ani vůle a vlastně by to ani k ničemu nevedlo. Začal jsem pracovat manuálně v JZD jako **nečlen**. Členem se mohl stát občan starší patnácti let, do kterých mně chyběli čtyři měsíce. V patnácti letech si nikdo na mě nevzpomněl a já se k tomuto „výročí“, kdy děti dostávají občanské průkazy, nehlásil. Byl jsem tomu rád, protože bych přihlášku stejně nepodepsal. Stal jsem se tak **anonymním členem**, který do nástupu na vojnu nepodepsal ani jednou přijetí nějaké finanční zálohy nebo mzdy za odvedenou práci. Výkazy odvedené práce vedly v rostlinné výrobě četařky a ve stavební skupině její vedoucí. Stal jsem se tak, co se týče odměn, „přílepkiem“ matky, což mě vůbec nevadilo.

Chodil jsem s matkou do rostlinné výroby a dělal veškeré práce co ženy. Začínal podzim, takže se sklízely brambory, kukuřice, řepa, tak jak to přináší průběh vegetace. **Pro mě to byla úžasná dřina, ale když si pomyslím, že to některé ženy dělaly desítky let nebo po celý život, tak to moje působení co do času, byla pouze epizoda.** Ten dojem dřiny z mé strany byl asi umocněn věkem a tím i malým vzrůstem. Když už ženy skončily s prací, dělal jsem pomocníka traktoristům z STS při orbě na pluhu a podobně. Přes zimu jsem dělal různé práce, jak se říká poskoka pro všechno. O mnoho let později jsme se s V. Maděrou (pracovník OV SDR) dohadovali, který z nás byl historicky nejmladší člen-nečlen JZD na okrese Břeclav.

Potkal ho podobný osud. Nakonec jsme se dohodli tak, že na okrese Hustopeče já a na okrese Mikulov on (pocházel z Horních Věstonic). Okres Břeclav vznikl později.

V roce 1956 se z jara začalo s vyměřováním nového střediska živočišné výroby (nyní současný areál družstva KLAS). Na pozemku rostla vojtěška, byla po první seči, a já dělal geodetům figuranta. Ještě téhož roku byla zahájena výstavba prvního objektu, kterým byl vepřín (prasečák). Byl jsem přeřazen do stavební skupiny a podílel se na jeho výstavbě. Veškeré práce se prováděly ručně. Mechanizace neexistovala. I malta na zdění, což byla kopaná žlutá hlína s vodou (těžila se u Boží muky), se míchala v karbovni pomocí hřebel. Teprve až na přípravu vápenné omítky se sehnala jakási postarší míchačka.

Pamatuji se na desítky detailů z průběhu stavby a na jména chlapů, kteří tam se mnou pracovali. Jeden čas tam pracoval i strýc Ruda Kadrnka, šéfa nám dělal Mazůrek Cyril - kostelník. Chlapi se mnohokrát pohádali. Iniciátorem některých problémů byl hlavně vrták, jak mu říkali, Tonda H. Ten měl na starost přípravu malty, takže chodil o něco dříve do práce, aby ji nachystal a zedníci hned po příchodu mohli zdít. Jeden den si dělal legraci ze strýce Rudy, bylo to ve vztahu k jeho manželce. Strýc Ruda mu to začal vracet a neřekl mu nic víc, než on předtím jemu. Pak začalo drama. Tonda chytil amok, začal mlátit o zem náradím, hřeblo letělo velkým obloukem daleko, něco stále řval, pak sbalil svá fidlátka a utekl. Pro mne to byla nevídaná podívaná, měl jsem i strach, že někomu nebo sobě něco udělá. Předtím jsem nic takového ještě neviděl. Jako by ho chytil nějaký záchvat, ale chlapi byli klidní. Asi to na mně pozorovali, tak mně řekli. Neboj se, známe ho, za pár dní ho to přejde a bude dělat, že se nic nestalo. Tehdy se již dost dbalo na pracovní docházku, proto jsem se divil, že Tonda na druhý den nepřišel do práce. Zůstal doma ještě další dva dny. Čtvrtý den přijdeme do práce, Tonda měl nachystanou plnou karbovnu malty, se všemi se pozdravil a opravdu jakoby se nic nestalo. Normální povídání, někdy i legrace, všechno klapalo jako předtím, ale chlapi se k případu zpět už nevraceli. Asi ho dobře znali a věděli proč. Jinak to byl skvělý člověk, velký dřič, ochotný pomoci a poradit. Až o mnoho let později jsem se dozvěděl, že výraz hysterka se může vztahovat i na chlapy.

Sabotáž

V létě jsem byl převeden na žňové práce. Nejdříve jako pomocník na samovazu a jak se všechno posekalo, tak jsem pracoval na stole na mlátičce. Ta se tehdy stavěla ve

dvoře na „dvápadesátce“, jak se říkalo zaba-venému hospodářství pana Václava Popovského. Stolem se nazývala plošina na mlátičce, kde jeden člověk zbavoval snopy provazů, což jsem byl já a přisouval je paní, která je podávala (strkala) do mlátícího bubnu. Tuto práci dělala vždy nějaká velmi zručná a šikovná paní. V těch letech to byla pravidelně tetička Malinková - Milka, ze Zajecké ulice. Její manžel Laďa byl skupinářem. Druhou velmi šikovnou byla paní Nováková Marie z dnešní Zahradní ulice. Takže se přijelo s fúrou snopů k mlátičce, koňák vylezl nahoru a házel snopy na stůl přede mě. Já jsem je zbavoval nejen provázků, ale pokládal je na přesně určené místo před tetinu Malinkovou. Musel jsem dodržet nejen místo položení, ale i směr stébel. Jakmile se pustila mlátička, nastal pěkný kolotoč. Do mlátičky se muselo obilí podávat, strkat v pravidelném proudu. Když tam padlo víc stébel, mlátička jakoby zavyla, což nebylo dobré. Ztrácela na obrátkách a zrno šlo do plev. Ideální bylo, když vydávala stále stejný zvuk. A právě to byl důvod, proč si na to mnohé ženy netroufily.

Tuto práci popisují proto, že ji poznamenala jedna vážná událost, při které šlo o životy. Při jednom dnu mlácení, bylo to v dopoledních hodinách, se do mlátičky s obilím dostaly dva kusy ocelových tyčí. Byly silné asi jako ukazováček a dlouhé kolem 50 cm. První tyč byla vymrštnuta bubnem a proletěla nám mezi hlavami do vzdálenosti desítek metrů. Dokonce delší čas trvalo, než se našla. Cítil jsem jenom velké horko kolem hlavy. Stejný pocit měla i paní Malinková. Kdyby mě nebo paní Malinkovou vzala po hlavě, bylo by to stejné jako rána z pistole. Druhá tyč se ale dostala přes buben, který dost poničila, až na vytrásadla, ale to již někdo mlátičku zastavil. V padesátých letech to nebylo nic mimořádného. Bylo to období sabotáží. Nejdříve se střílelo, pak hořely stohy slámy, následovaly drobné sabotáže, které ale neohrožovaly přímo lidské životy. Když budu charakterizovat tento případ, mohu použít slov osob, kteří obsluhovali mlátičku: To mohl udělat jenom nějaký pitomec. Skutečně. Pokud chtěl JZD někdo poškodit a byl trochu rafinovaný, tak tyče zastrčil do země ve vzrostlém porostu (což se mnohdy stávalo). Při sečení samovazem a později i kombajnem neměla posádka stroje žádnou šanci tyto předměty spatřit. Došlo tak k přetržení kosy a k dalším závažným poruchám a dokonce k totálnímu zničení stroje. V našem případě byly tyče zastrčeny do snopů až po jejich sestavení do mandelů. V rychlosti, jakou jsem snopy podával paní Malinkové a

v jaké je byla ona zvyklá podávat do mlátičky, jsme tyče spatřit nemohli.

Nevím, jestli byl tento případ hlášen tehdejší SNB, ale nepamatuji si, že by tam nějaký příslušník byl. Možná nikomu tato událost nepřípadala jako mimořádná. Ihned se volala STS Hustopeče a jejímu opraváři s pojízdnou dílnou. Dlouho se opravovalo, nějaký centrální sklad náhradních dílů tehdy ještě neexistoval. Poškozený buben se musel demontovat a opravit, zrovna tak i vytrásadla. Paní Malinková nechtěla a také nemohla v práci pokračovat. Nelze se jí divit. Seděla zdrcená a v šoku na jednom plném pytli obilí. Oproti mně si asi uvědomovala možné následky. Něco mě napovídá, že nějaký čas strkal obilí do mlátičky nějaký chlap a možná dokonce to byl předseda JZD J. Škrobák. I já jsem své místo musel přenechat někomu jinému. Na mlátičku přišel jeden člověk navíc a každý snop se protřepával, aby se předešlo podobným případům. Žádná tyč se již neobjevila...

Na podzim roku 1956 se z ničeho nic vedle mě objevili v JZD Staňa Mazůrek, (Polach) a Jaroslav Oulehla. Kde se po škole několik měsíců potulovali nevím, školu vyšli rok po mně. Dělali jsme spolu na uvedené stavbě, ale přes zimu nás JZD poslalo na výpomoc do OSP Hustopeče. Zase jsme dělali nádenické práce, ale bylo to o to horší, že jsme byli mezi cizími a nikdo nám, co se týče práce, nic neodpustil. Jednou přišel vagón cementu a my jej dostali za úkol ještě s třemi staršími chlapci vyložit. Jedni ho na nádraží nakládali na auta a my zase na stavbě skládali z auta do boudy. Nedalo se zajet do její blízkosti, cement se nosil asi tak deset metrů. Když jsem šel asi s třicátým pytlím, ještě nebyla složena ani polovina, byl jsem vyřízený. Kluci na tom byli stejně.

Poslední pytle jsem nosil se zatemněným mozkiem. Nevím ani, jak to skončilo, zda jsme to zvládli nakonec sami nebo nám někdo musel pomoci.

Pak přišlo jaro roku 1957 a opět práce v JZD. Nenechali nás pohromadě, ani to organizačně nešlo. Občas jsme dělali spolu nebo alespoň ve dvou. Zase to byly veškeré práce v rostlinné výrobě nebo na stavbě prasečáku. V tomto roce došlo ve vedení JZD k významné události. Z funkce odstoupil předseda Josef Škrobák po řadě konfliktů s lidmi. Byl náročný, hodně vyžadoval od lidí a myslím si, že byl i dobrý organizátor. JZD přešlo na vyšší typ hospodaření a to již znamenalo zavedení určitého systému řízení a především zavedení pořádku do odměňování, včetně odpovídající evidence docházky a výkonu a to se některým lidem nelíbilo. Těch opatření bylo ale daleko víc a jsou popsána v dostupných materiálech. Bylo problémem je ale prosadit. I otec se přidal k rebelům,

ale ne proto, že by byl proti vyššímu typu JZD, ale proto, že to byla revolta proti předsedovi. Funkci předsedy převzal Rudolf Kadrnka. Josef Škrobák začal pracovat v rostlinné výrobě. Nevím, proč a jak se to stalo, že jsem byl z ničeho nic jeho nejbližším manuálním spolupracovníkem. Hodně jsme dělali spolu ve dvojici a on chtěl asi lidem dokázat, jak se má pracovat a jak si to představoval. Musím přiznat, že mě žádným způsobem nezpracovával a nepoužíval proti rodičům. Vím ale, že víc dal na matku, na její názory. Otec bral jako bratránka, se kterým vyrůstal a dobře ho zná, se kterým je momentálně na kordy. Nebylo to asi poprvé ani naposledy. Jistě si myslel své a snažil se být nad tím. Tak se mně to jevílo. Karty později spolu hrávali ještě mnoho let a byli členy jedné myslivecké společnosti.

Pokračování příště
Kafr.

Několik vzpomínkových fotografií z období společného hospodaření:

Zájezd družstevníků do Vysokých Tater

Stojící zleva: Štěpán Mazůrek, Štěpánka Mazůrková, Růžena Kostrhounová, Františka Mazůrková, Petr Němeček, Anastázie Šebestová, Žofie Kostrhounová, Božena Babáková, Gabriela Nováková.

Zájezd družstevníků do Bratislavy

Pojďte s námi tvořit Starovičský zpravodaj. Zapojte se. Ví někdo z tohoto obrázku nebo z rodinných příslušníků, ve kterém roce se tento zájezd uskutečnil? Poznáváte všechny vyfocené? Vlastníte také tuto fotografii, jako p. Žofie Kostrhounová? Je spojen s touto fotografií nějaký příběh?

Ze všech osob zachycených na snímku, je již jen pět žijících. Pokud máte co říci k tomuto snímku, rádi Vás děvčata na radnici vyslechnou. Můžete poskytnout i písemnou informaci.

Děvčata, jak se jim běžně říkalo, při stříhání vinice (někdy také baby)

Stojící zleva:

Andělka Najmanová

Jenka Úlehlová

Žofie Kostrhounová

Františka Najmanová

Marie Vágnerová

Klečící zleva:

Marie Malinková

Jiřina Pleskačová

Anna Úlehlová

(Fotografii poskytla p. Žofie Kostrhounová)

Poslední fotografie je úplně z jiné oblasti. Jsou na ní mladá děvčata, nyní již ve zralém věku. Pravděpodobně těchto fotografií nebude ve Starovičkách mnoho. Překvapením by byl opak. Jedná se o družstvo tehdy mladých požárnic. Fotografie musela být pořízena na rozhraní konce padesátých a počátkem let šedesátých. Prosíme Vás, které se jistě na snímku poznáte, také o informaci, kde byla fotografie pořízena, při jaké příležitosti a zda je opět spojena s nějakým příběhem. Kdo jsou muži v pozadí? Byli součástí tohoto družstva?

Jdoucí, zády k nám, je Jarmila Klecandrová-Kostrhounová, jedna z prvních aktivních členek tohoto sboru, cvičitelka těchto děvčat.

Stojící zleva:

Růža Očenášková-Brabcová, Anka Kadrnková-

Úlehlová, Vlasta Malinková-Šebestová, Jara

Potůček, Jindra Babáková-Myšková, Boža Ma-

tyášová-Hádlíková, Blaža Kratochvílová-Halu-

zová, Jarka Mazůrková-Hověžáková

Jedna pamětnická...

Školáci ročníku

1956 a 1954.

Kdo se pozná?

Zdeněk Trněný

Detail spodní části kříže pod Novými horami z roku 1883

Slavnostní vysvěcení Božích muk na Pavlovských dne 11.10.2009

Památky a zajímavosti Staroviček (9)

Kříže, křížky, Boží muka, ...

Na katastrech většiny obcí na jižní Moravě lze spatřit mnoho drobných historických staveb – kříže, křížky, poklony, zvoničky, boží muka a další drobná sakrální díla. Ne nadarmo začíná jedna z básní slovy „Jižní Moravo, ty země božích muk ...“ Tyto stavby svým způsobem zdejší krajinu oživují, ozvlášťují, často jsou významnými orientačními body. Kromě církevního významu, jsou i upomínkou na generace našich předků.

Boží muka

Pravděpodobně historicky nejhodnotnější drobnou památkou na území obce (ale i v celém regionu) jsou **kamenná boží muka**, nacházející se severovýchodním směrem od obce. Jejich vznik je kladen k roku 1500, tedy do období, kdy ves Starovičky náležela bohatému a vlivnému klášteru cisterciáků na Starém Brně. Mohutná, více než 4 metry vysoká stavba je zapsána do seznamu kulturních památek ČR (více ve zpravodaji č. 71).

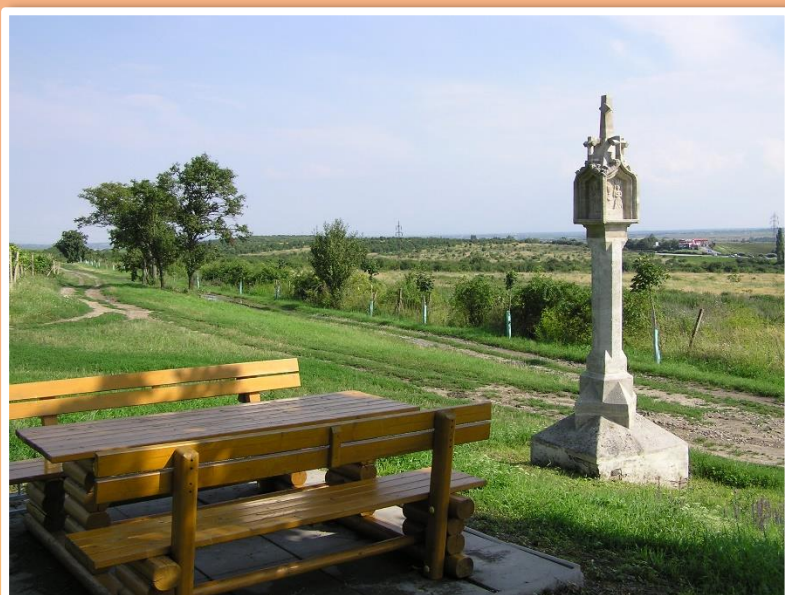
Na území obce se nachází také **Boží muka zasvěcená sv. Vendelínovi**, patronovi venkovského lidu. Nachází se u cesty, na hranici katastrů Staroviček a Velkých Pavlovic. Tato zajímavá stavba nemá dlouhou historii. V neděli 11. října 2009 byla slavnostně uvedena do života v místech, kde kdysi stával krásný kamenný kříž, který vybudovali někdy na přelomu 19. a 20. století manželé František a Anna Mazůrkovi z čp. 45 ve Starovičkách. Později se o kříž starala rodina pana Boleslava Hübnera. Žel, je všeobecně známo, že během druhé poloviny minulého století byl tento kříž, ostatně jako většina podobných sakrálních památek na katastru obce, zdevastován a místo samotné upadlo v zapomnění. Je proto chvályhodné, že současné vedení obce se snaží tyto drobné stavby postupně opravovat a zachránit. V tomto konkrétním případě však došlo k devastaci tak značné, že jakákoliv oprava by byla neúnosná. Proto bylo rozhodnuto vystavět na tomto místě boží muka. Podobná, jaká se stavěla v období devatenáctého století.

Křížek Pod Zace

Kříž Františka Buchty z roku 1951

U Božích muk

Kříže, křížky

K nejrozšířenějším sakrálním památkám náleží kříže. Jako symbol křesťanství se původně stavěly podél cest, při vstupu do vesnice. Oznamovaly příchozím, že vesnice je křesťanská. Kříže bývaly původně dřevěné, od 18. století byly na vesnicích budovány velké kamenné kříže, na konci 19. století byly časté kříže litinové. Na mapě Staroviček z roku 1825 jsou zakresleny tři kříže. Jeden byl na kraji vesnice ve směru od Hustopečí, v místě dnešního hřbitova, druhý stál na Horním konci při výjezdu z obce směrem na Podivín a třetí stál „pod Dědinou“ za vesnicí u polní cesty vedoucí do Šakvic. „Kříž pod Dědinou byl postaven roku 1886 na místě sešlého dřevěného kříže, nákladem tehdejších členů obecního výboru, ze sbírky, mezi sebou učiněné“ (kronika obce). Za kříž bylo zapláceno celkem 35 zlatých, 70 krejcarů. Původní kříž na Horním konci byl nahrazen novým v roce 1881, kdy zde Václav Kadrnka postavil kamenný kříž s litinovým zakončením. Na okraji vesnice ve směru od Hustopečí byl kolem roku 1880 vybudován nový hřbitov a původní kříž u cesty byl nahrazen velkým kamenným křížem na hřbitově. Byl věnován zemským patronům Cyrilovi a Metoději. „Konečně na památku tisícího výročí úmrtí p. Metoděje (885) zbudován byl na hřbitově roku 1885 nový kamenný kříž v ceně 150 zl., jež Jan Bačák na hody t.r. posvětil a při té příležitosti přiměřenou řeč měl. Na kříž ten dal zdejší růžencový spolek 70 zl., ostatní sbírkou zapraveno“ (farní kronika).

Kříže pod Dědinou a na Horním konci (U Kameňa) dnes již neexistují. Hlavní kříž na hřbitově obec stále udržuje. Naposled v roce 2019, kdy za finanční pomoci Moravského historického klubu provedla obec opravu tohoto hlavního kříže a nechala jej osadit pamětní deskou k počtě Cyrila a Metoděje.

Manželé Václav a Barbora Popovských postavili v roce 1883 kříž pod Novými horami a v roce 1898 další kříž v Zacích.

Křížek U Obrázku byl nově postaven v roce 1938 nad tehdejším úvozem na rozcestí mezi Rovinami, Okolesy a Novými horami. Dala jej postavit Marie Mazůrková č. 124.

V lokalitě U Luže se nachází další křížek, tentokrát z roku 1951, který je věnovaný památce Františka Buchty.

U hlavního vchodu do kostela se nachází kamenný kříž s horní litinovou částí, na kterém se nachází letopočet vzniku 1884. Donátor tohoto kříže není známý, pravděpodobně jej nechala postavit obec.

V celkovém přehledu je třeba zmínit i krásný dřevěný misijní kříž, který stojí při výjezdu z obce u hlavní silnice směrem na Podivín. Byl slavnostně vysvěcen v roce 2006.

Text/foto: Zdeněk Trněný

Kříž u kostela z roku 1884

Křížek U Obrázku

Torzo původního kříže na Pavlovských

Vitání občánků (12. 9. 2020)

Viktorie Sedláčková

Marek Spěvák

Lukáš Trněný

Matěj Babák

STAROVIČSKÝ ZPRAVODAJ - ŘÍJEN 2020 / ČÍSLO 84. Vydavatel: Obec Starovičky, Starovičky 43, PSČ 691 68. Web. stránky: www.starovicky.cz
Zaevidováno pod ev. č.: MKČR E 20321. E-mail: zpravodaj.starovicky@seznam.cz. Náklad 380 ks, výtisk je neprodejný. Za podepsané příspěvky odpovídá autor. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky zkrátit a jazykově upravit, obdržené materiály neuveřejnit, důvody neuveřejnění nesdělovat. Termín další uzávěrky je **2. 12. 2020**. Příspěvky zasílejte na e-mail: zpravodaj.starovicky@seznam.cz nebo do kanceláře OÚ Starovičky.
Redakce: **Iva Horáková** (IH), **Hana Kapustová** (HK). Grafická úprava: **Vlastimil Ovisek**. Tisk: **Tiskárna Brázda**, www.tiskarnabrazda.cz.
Na vydání tohoto čísla se autorsky podíleli: **Vladimír Drbola** (VD), **Mgr. Dana Walterová** (Wal), **Mgr. Ivana Bajková** (Baj), **Štěpánka Kachyňová** (Kach), **Dominika Francová** (Fra), **Hana Harthová** (HaHa), **Tomáš Dolák** (TD), **Ing. František Kadrnka** (Kafr) a další podepsaní autoři příspěvků.
Fotografie na titulní straně: „Sklizeň hroznů v Nových horách“ - **Zdeněk Trněný**.